

ZPRAVODAJ

VEDVĚDICKÝ
VYDÁVÁ MĚSTYS NEDVĚDICE ■ ČÍSLO 1 ■ ROČNÍK 10 ■ BŘEZEN 2016

Pernštejn – kašna se sochou sv. Jana Nepomuckého na 1. nádvoří
Foto: Antonín Špaček

SLOVO STAROSTY

Vážení spoluobčané,

v polovině února, kdy píšete tyto řádky, se snad letošní zima nezima blíží ke svému konci a snad brzy nevlídné počasí těchto dnů vystřídají slunečné jarní dny. Pravdou je, že po dvou zimách beze sněhu a mrazu jsme v průběhu té letošní alespoň na pár dnů okusili mrazivé počasí doprovázené sněžením, ale většinou byla letošní zima opět mlhavá, deštivá s teplotami více či méně nad bodem mrazu.

Popsaný průběh zimních měsíců příliš nepřál venkovním pracím, které byly naplánovány, a tak se podařilo provést jen část z nich. Mám na mysli především čištění obecních pozemků od náletových dřevin, které se letos podařilo provést pouze na pozemcích pod hřbitovem, nedostalo se zatím na místa ve Žlebě, ve Žlíbkách, na zadním Pernštejně a další. Z prací, které se naopak podařilo provést, bych vyzdvihl opravy a údržbu mobiliáře na trasách naučné stezky. Byly provedeny drobné opravy některých poškozených kusů vybavení a především byly novým nátěrem opatřeny střechy všech posezení. V nátěrech těch částí, které není

možné demontovat, budeme pokračovat v průběhu letních měsíců. Mimo uvedené byly natřeny i některé lavičky, konkrétně pod Horou a u čističky. Pracovníci obce také průběžně prováděli čištění historického domu čp.32 od nepotřebného materiálu a harampádí.

Na základě výzvy v minulém Zpravodaji a především Vašich reakcí a námětů bylo vztyčeno několik nových sloupů veřejného osvětlení. Nová svítidla tak mohla být umístěna za hřbitovem, za mateřskou školou, za nádražím a také na Pernštejně. S rozšířením počtu světel veřejného osvětlení souvisí rovněž informace o výměně stávajících svítidel za LEDková. V současné době máme v rámci dotovaného projektu vyměněno 87 svítidel z plánovaných 146. Zbývajících 59 bude vyměněno během jarních měsíců. A jak už jsem informoval v minulém Zpravodaji, zbývajících 57 svítidel, která se nevešla do matematické dotovaného projektu, bude postupně vyměněno dle finančních možností našeho rozpočtu.

Značné úsilí jsme v průběhu zimních měsíců věnovali také přípravě na realizaci projektů, na něž jsou pro rok 2016 v našem rozpočtu vázány finanční prostředky. Jedná se především o dokončení opravy střechy na budově A základní školy, další část rekonstrukce sokolovny, opravu chodníku mezi čp.35 a 37 při silnici

ke hřbitovu, rekonstrukci chlapeckých záchodů a jedné třídy v budově B základní školy a v neposlední řadě projektovou přípravu na citlivou rekonstrukci historického domu čp.32.

Již od prosince jsme se připravovali na období, kdy budou zveřejňovány výzvy jednotlivých poskytovatelů dotací, a shromažďovali jsme potřebné podklady tak, abychom v okamžiku otevření jednotlivých výzev byli co nejlépe připraveni na podání žádosti o dotace. Některé jsou v tuto chvíli již podány (žádosti z rozpočtu JMK a některých ministerstev), některé žádosti stále připravujeme (žádosti o evropské dotace a z rozpočtu dalších ministerstev). Věříme, že alespoň některé naše žádosti budou úspěšné a že získané dotace pomohou k vylepšení příjmové stránky našeho rozpočtu, především však, že usnadní realizaci připravených projektů či naplánovaných prací.

Popis některých připravovaných akcí bych rád doplnil poděkováním těm z Vás, kteří průběžně vznášíte dotazy a náměty na vylepšení našeho životního prostoru v Nedvědicích a na Pernštejně. Věřte, že každý podnět, rada či nápad a námět je pečlivě zaznamenán a minimálně v rámci jednání rady diskutován. Současně ale věřte, že i zdánlivě jednoduché opatření či stavební úpravu je nutné vidět v širším kontextu. Obec jako investor je mnohdy, resp. vždycky odkázána na nutnost získat kladné vyjádření mnoha dotčených fyzických a především právnických osob. A právě v případě firem – majitelů či provozovatelů sítí, tedy silnic, železnic, vodovodního a plynovodního vedení, kanalizace, telefonu, elektřiny, správců vodních toků a mnohých dalších institucí,

je mnohdy získání takového souhlasu velmi složité, ne-li zcela nemožné, někdy také ekonomicky velmi zatěžující. Jako příklad bych mohl zmínit námět na vybudování chodníku od stromu republiky ke zdravotnímu středisku. Námět jasný a rozumný, o jehož potřebnosti není třeba diskutovat. Záměr je součástí rozpočtového výhledu i strategického rozvojového plánu již několik roků. Zdánlivě jednoduchá asi sto metrů dlouhá stavba je však komplikována souběhem či křížením hned několika sítí a Žlebského potoka a předprojektová příprava již dvakrát skončila na záporném, resp. velmi komplikujícím vyjádření dvou dotčených institucí. Přes výše uvedené ještě jednou děkuji za každý námět, na druhé straně však v kontextu popsaných skutečností prosím o Vaši trpělivost a pochopení v situacích, kdy Vaše náměty, byť často dobré a prospěšné, nejsou realizovány.

V souvislosti s placením poplatků na rok 2016 považuji za potřebné zopakovat informaci týkající se KTV. Na stránkách našeho Zpravodaje jste v průběhu minulého roku byli informováni o průběhu zásadní rekonstrukce systému příjmu TV signálu a jeho následném přenosu do Vašich domácností. Dle četných ohlasů občanů se poměrně velká investice zdařila. Díky pořízení nové technologie mohlo dojít k přepnutí z analogového na digitální vysílání, došlo k výraznému rozšíření programové nabídky, radikálnímu zlepšení kvality televizního vysílání, až na drobné výjimky v podstatě zmizela do té doby značná poruchovost a časté vypadávání signálu. Vedle již zmíněné vstupní investice ve výši necelého půl milionu korun stojí určité finanční prostředky rovněž běžný provoz. Domnívám se, že navýšení ceny za účastníka KTV z 550,- na 1.000,- Kč je adekvátní a odpovídá nejen vložené investici a nákladům na provoz celého systému, ale odpovídá rovněž kvalitě poskytované služby. Mimochodem k navýšení ceny došlo poprvé od zprovoznění KTV v roce 1991. Jen pro srovnání uvádím, že cena za podobný rozsah programové nabídky u společnosti Skylink činí 269,- Kč měsíčně, tedy 3.228,- Kč za rok a jeden televizor, zatímco účastník naší KTV může za jeden poplatek přijímat TV signál na libovolném počtu televizorů. V uvedeném kontextu se tedy domnívám, že cena pro naše občany - účastníky KTV - je rozumná a přiměřená a vyjádření některých našich spoluobčanů, kterými konfrontovali při placení poplatků na rok 2016 zaměstnankyně úřadu, byla nevhodná a rozhodně nebyla na místě. Věřím, že vyplývala z nedostatečné informovanosti stěžovatelů.

V jednom z minulých čísel Zpravodaje jsem se rovněž zamýšlel nad způsobem parkování. S přibývajícím počtem motorových vozidel se situace s parkováním postupně zhoršuje a bezohlednost některých řidičů je přímo zarážející. Auta dnes běžně parkují na chodnících, v zákazech, na přechodech pro chodce, v křižovatkách, na autobusových zastávkách, ale také na udržovaných travnatých plochách, na místních komunikacích a jinde. Děje se tak na mnohých místech po celé Nedvědici, únosnou přestává být situace v prostoru od základní školy k mateřské školce a dále ke hřbitovu, často také na silnici od kostela ke hřbitovu. S velmi bezohledným parkováním se denně setkáváme v okolí obchodního domu, stále zhoršující se situace panuje na celém městečku, v poslední době přibyla parkující auta včetně kamionu dokonce přímo v křižovatce na odbočce silnice k Sejřku. Popsané chování řidičů na straně jedné často přispívá k poškozování obecního majetku, na straně druhé téměř denně vytváří nebezpečné situace pro ostatní řidiče, ale hlavně pro chodce, mezi nimiž jsou velmi často děti, maminky s kočárky či starší, hůře pohybliví spoluobčané. Zastupitelstvo se popsanými nešvary zabývalo mj. na svém jednání vloni 30. listopadu a zaměřilo se na prostor celého městečka. Uložilo starostovi, resp. radě připravit návrh řešení prostřednictvím vo-

dorovného dopravního značení. V době uzávěrky tohoto čísla Zpravodaje je návrh značení hotový, projednaný s dopravní Policií a odborem dopravy v Tišnově. Předpokládám, že vlastní značení bude provedeno během jarních měsíců, jakmile to počasí umožní. Věřím, že popsané opatření přispěje ke zvýšení bezpečnosti provozu na městečku, a i když některým z vás se

pravděpodobně nebude zamlouvat, doufám, že novou situaci budou všichni respektovat.

Závěrem Vám všem přeji pěkné, slunečné a pohodové jaro a také mnoho optimismu, kterého je jistě v dnešní nelehké době velmi zapotřebí.

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ RADY MĚSTYSE NEDVĚDICE

V období od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se Rada městyse Nedvědice (RMN) sešla 5x (č. 29 - 33) a mimo jiné jednala o následujících záležitostech:

- schválila smlouvu o poskytování poradenských a servisních služeb s Ing. Františkem Sedlářem ml.
- schválila uveřejnění záměru na prodej části pozemku p. č. 962/1 v k. ú. Nedvědice – žádost č. 1
- zamítla žádost Oblastní charity Žďár n. S. o finanční příspěvek na provoz denního stacionáře Rosa v Bystřici n. P.
- schválila změnu rozpočtu ZŠ a MŠ Nedvědice – snížení položky na úhradu nákladů na energie o 55 tis. Kč a vytvoření nové položky na nákup nábytku do školní družiny ve stejné výši
- schválila vyřazení nefunkčního scanneru 80SX, i. č. 22/028 z účetní evidence
- schválila rozdělení výnosů z loterií a sázkových her na sport a tělovýchovu mládeže za rok 2015: SDH Nedvědice 4 tis. Kč, SDH Pernštejn 4 tis. Kč, KČT Nedvědice 4 tis. Kč, p. Petr Řehůřek (stolní tenis) 2,5 tis. Kč. Současně schválila darovací smlouvy se všemi příjemci
- schválila rozpočtové opatření č. 13/2015
- jmenovala inventarizační komisi k provedení inventarizace majetku MN ke dni 31. 12. 2015 ve složení pp. Petr Punčochář, Dana Fliglová, Eva Harvánková
- schválila plán inventur na rok 2016
- schválila přehled plánovaných účetních odpisů
- schválila ceník MN
- průběžně projednávala stav příprav rekonstrukce čp. 32
- průběžně projednávala a upravovala nabídku na vodorovné a svislé dopravní značení v prostoru mezi obchodním domem a kostelem z důvodu usměrnění parkování
- průběžně projednávala dotační možnosti na rok 2016 a schvalovala podání jednotlivých žádostí o dotace
- schválila převod částky 16.508,- Kč z rezervního do investičního fondu za účelem úhrady nákladů spojených s opravou vodovodu v budově B ZŠ
- schválila vydání podpůrného stanoviska k žádosti SK Pernštejn Nedvědice o dotaci ze státního rozpočtu k připravovanému projektu rekonstrukce povrchu fotbalového hřiště
- neschválila smlouvu o poskytování příspěvku na částečnou úhradu neinvestičních výdajů DDM v Bystřici n. P.
- zamítla žádost Oblastní organizace SONS Žďár n. S o finanční příspěvek na činnost
- vzala na vědomí informaci o přípravě žádosti o dotaci na novostavbu chodníku Nedvědice-Černvív, žádost podává Mikroregion Pernštejn jako nositel projektu.
- schválila uveřejnění záměru prodeje části pozemku p. č. 962/1 v k. ú. Nedvědice – žádost č. 2
- schválila uveřejnění záměru na pronájem pozemků p. č. 261/21 a 606/2 (PK 585/3) v k. ú. Nedvědice
- schválila poskytnutí finančního daru ve výši 10 tis. Kč Nedvědicím u Soběslavi na dobudování dětského hřiště
- schválila pronájem sokolovny p. Jaškovi, Horní Lhota na uspo-

řádání taneční zábavy dne 13. 2. 2016 za podmínek dle platného ceníku MN

- schválila poskytnutí finančního příspěvku ZŠ a MŠ Nedvědice na dopravu žáků na lyžařský kurz do Olešnice ve výši 3 tis. Kč
- schválila poskytnutí finančního daru ZpěvAhra o.s. ve výši 5.402,- Kč s podmínkou jeho použití na charitativní účel
- schválila uveřejnění záměru na pronájem prostor ordinace ženské lékařky ve zdravotním středisku v Nedvědici č. p. 103
- schválila smlouvu o dílo se společností Fránek architects Brno na vyhotovení projektové dokumentace na rekonstrukci objektu čp. 32
- schválila veřejnoprávní smlouvu s městem Tišnov o příspěvku a zajištění dotačního řízení ve věci spolufinancování sociálních služeb v síti ORP Tišnov pro rok 2016
- schválila veřejnoprávní smlouvu s městem Tišnov na výkon agentury speciálního stavebního úřadu ve věcech místních komunikací
- schválila uveřejnění záměru směny části pozemků p. č. 118/12 a 118/6 oba v k. ú. Pernštejn
- schválila uveřejnění záměru směny částí pozemků p. č. 118/12 a 118/7 oba v k. ú. Pernštejn
- schválila uveřejnění záměru směny částí pozemků p. č. 118/12 a 118/10 oba v k. ú. Pernštejn
- schválila nejvýhodnější nabídku na zajištění občerstvení na parkovišti pro návštěvníky hradu Pernštejn - nabídku p. Ing. Michala Buriana ze Železného
- schválila přijetí finančního daru pro ZŠ a MŠ Nedvědice, okres Brno-venkov, příspěvkovou organizaci od společnosti Kovolit Modřice ve výši 8.000,- Kč. Současně schválila smlouvu o poskytnutí daru
- schválila uzavření smlouvy o smlouvě budoucí o zřízení věcného břemene – souhlas s umístěním distribučního zařízení u RD čp. 175.
- schválila účetní závěrku ZŠ a MŠ Nedvědice, okres Brno-venkov, příspěvkové organizace za rok 2015 bez připomínek
- schválila převod zisku za rok 2014 ve výši 122.462,05 Kč do rezervního fondu
- schválila převod zisku za rok 2015 ve výši 200.302,85 Kč do rezervního fondu
- schválila uveřejnění záměru na pronájem pozemků nebo jejich částí – p. č. 630/1, část p. č. 628/1, část p. č. 52/107, část p. č. 898/1, část p. č. 897, část p. č. 899/1 a část p. č. 606/2 (PK 585/3) vše v k. ú. Nedvědice
- schválila vnitroorganizační směrnici O účetnictví
- schválila smlouvu s Divadelním spolkem Vřtina o realizaci divadelního představení v Nedvědici
- v působnosti hodnotící komise posoudila obdržené nabídky na dodávku stavebních prací na stavbu Rekonstrukce sokolovny II. etapa – 2. část. Z důvodu nedodržení stanovené maximální ceny vyřadila jednu nabídku a ze zbývajících jako nejvýhodnější vyhodnotila nabídku společnosti V+K Bystřice n. P. s nabídkovou cenou 928.721,- Kč bez DPH a dobou realizace 4 měsíce. RMN schválila vítězem výběrového řízení zakázky Rekonstrukce sokolovny II. etapa – 2. část společnost V+K s.r.o. Bystřice n. P.

Ing. Pavel Vejrosta

INFORMACE Z JEDNÁNÍ ZASTUPITELSTVA

Od uzávěrky minulého čísla Zpravodaje se uskutečnilo jedno jednání Zastupitelstva městyse (ZMN), a to dne 29. 2. 2016.

ZMN č. 8 dne 29. 2. 2016:

- schválilo ověřovateli zápisu pí. Čermákovou a p. Punčocháře
- vzalo na vědomí zprávu o kontrole plnění usnesení z minulého zastupitelstva
- vzalo na vědomí zprávu z rady
- schválilo rozpočtová opatření č. 13/2015 a dále 1 a 2/2016
- schválilo prodej části pozemku p. č. 962/1 o výměře 108 m² v k. ú. Nedvědice p. Jaromíru Kocourkovi ml., který byl jediným zájemcem. Nová vlastnická hranice vznikne souběžně 2 metry od osy budoucí kanalizace. Náklady na vypracování geometrického plánu, kupní smlouvy a vklad do KN uhradí kupující
- schválilo prodej části pozemku p. č. 962/1 v k. ú. Nedvědice o výměře 24 m² manželům Aleně a Jaromíru Kocourkovým, kteří byli jediným zájemcem. Nová vlastnická hranice vznikne souběžně 2 metry od osy budoucí kanalizace. Náklady na vypracování geometrického plánu, kupní smlouvy a vklad do KN uhradí kupující
- schválilo směnu pozemků mezi MN a pí. Miroslavou Vázlerovou. MN směňuje část pozemku p. č. 118/12 (153 m²) v k. ú. Pernštejn za část pozemku p. č. 118/6 (130 m²) v k. ú. Pernštejn, kterou směňuje pí. Miroslava Vázlerová. MN uhradí náklady na vypracování geometrického plánu a vklad do KN, pí. Vázlerová uhradí náklady na vypracování směnné smlouvy. Současně

ZMN schválilo směnnou smlouvu

- schválilo směnu pozemků mezi MN a pí. Monikou Šiborovou. MN směňuje část pozemku p. č. 118/12 (126 m²) v k. ú. Pernštejn za část pozemku p. č. 118/7 (133 m²) v k. ú. Pernštejn, kterou směňuje pí. Monika Šiborová. MN uhradí náklady na vypracování geometrického plánu a vklad do KN, pí. Šiborová uhradí náklady na vypracování směnné smlouvy. Současně ZMN schválilo směnnou smlouvu
- schválilo směnu pozemků mezi MN a pí. Helenou Škarvadovou a Ing. Michalem Soudkem. MN směňuje část pozemku p. č. 118/12 (67 m²) v k. ú. Pernštejn za pozemek p. č. 118/10 (106 m²) v k. ú. Pernštejn, který směňují pí. Helena Škarvadová a Ing. Michal Soudek. MN uhradí náklady na vypracování geometrického plánu a vklad do KN, pí. Škarvadová a Ing. Soudek uhradí náklady na vypracování směnné smlouvy. Současně ZMN schválilo směnnou smlouvu
- schválilo přijetí části pozemku p. č. 118/11 v k. ú. Pernštejn o výměře 130 m² do vlastnictví MN darováním od p. Jiřího Jedličky
- schvaluje kupní smlouvu s manželi Jarmilou a Vítězslavem Dočkalovými na prodej pozemku p. č. 62/3 (PK -12) v k. ú. Pernštejn
- schválilo změnu zřizovací listiny ZŠ a MŠ Nedvědice, okres Brno-venkov, příspěvkové organizace
- schválilo návrh na provedení vodorovného dopravního značení na městečku a jeho objednání

Ing. Pavel Vejrosta

TŘÍKRÁLOVÁ SBÍRKA 2016 V NEDVĚDICI

V sobotu 9. ledna 2016 jsme se v Nedvědici připojili k již 16. ročníku celostátní Tříkrálové sbírky. Tato sbírka navazuje na starodávnou tříkrálovou tradici. Uskutečňuje za spolupráce farností, obecních a městských úřadů a také stovky dobrovolníků.

Několik dní před slavností Zjevení Páně, Tří králů, v den slavnosti, případně i několik dní poté (tj. přibližně od 1. do 11. ledna) chodí do domácností, institucí i po ulicích skupinky tří králů s koledou. Koledníci znají základní informace o Charitě, dárce informují o využití vybraných prostředků v loňském roce i o záměru využití letošního výtěžku. Každá skupinka má svého vedoucího. Ten má průkazku označenou číslem, což je forma plné moci, kterou pořadatel sbírky zplnomocňuje vedoucího skupinky k nakládání se sbírkovou pokladničkou. Pokladnička je označena shodným číslem jako průkazka a je předem zapečetěna. Po skončení sbírky se každá pokladnička rozpečetuje zvlášť za přítomnosti pověřeného pracovníka městského nebo obecního úřadu a o rozpečetění se udělá záznam. Potom se všechny vybrané peníze vkládají na centrální účet Charity, kde je provedena jejich kontrola a evidence podle odeslaných zápisů o rozpečetění. Prostředky Tříkrálové sbírky pomáhají konkrétním zařízením jednotlivých oblastních charit.

V letošním roce 2016 v celé České republice koledníci vykoledovali částku 96021 731,- Kč. V Oblastní charitě Tišnov činil celkový výsledek letošní Tříkrálové sbírky 1 299 963,- Kč. Námou částkou přispěli i obyvatelé Nedvědice a Pernštejna, letošní výtěžek sbírky v našich obcích činí 34 785,- Kč. Oblastní charita Tišnov tímto děkuje všem dárcům za jejich štědrost a vlídné přijetí koledníků.

Koledníci přicházejí do našich příbytků oděni do tříkrá-

lového šatu a přinášejí nám požeňání a poselství lásky, radosti a pokoje za zpěvu koledy: „My Tři králové jdeme k vám...“ Také oni se vrací do svých domovů plni štěstí a radosti, že mohli předat požeňání a zároveň naplnit své zapečetěné pokladničky.

V Nedvědici v roli „králů“ koledovaly tyto děti: Radek Flesar, Vojtěch Flesar, Gabriela Havigerová, Nikola Havlíčková, Natálie Harváňková, Anna Kellerová, Jakub Klusák, Pavel Klusák, Tomáš Klusák, Michaela Kostková, Hana Krejčí, Lukáš Kožík, Dominik Kožnar, Ladislav Kučírek, František Macků, Simona Navrátilová, Tomáš Navrátil, Patrik Pokorný, Filip Priesnitz, Nikola Prudká, Natálie Rossi, Nikola Rossi, Nela Šimáčková, Natálie

Foto: Dušan Rossi

Štarhová, Valérie Štarhová, Gabriela Vránková, Denisa Žáková. Jako vedoucí skupinek je doprovázeli Ivana Klusáková, Jan Kolbábek, Barbora Koumalová, Jitka Koumalová, Zdeňka Macků, Helena Ondrová, Dušan Rossi, Zdeňka Rossi, František Sedlář.

Chtěla bych za sebe a ostatní organizátory sbírky poděko-

vat všem dětem, které přišly v sobotu 9. ledna koledovat. Bylo náledí, všude to hodně klouzalo, a tak koledníci občas zpívali: „My Tři králové kloužeme k vám, štěstí, zdraví vinšujem vám“.

A ještě jednou děkujeme za vybraných krásných 34 785,- Kč.

Helena Ondrová, OCH Tišnov

2. ROČNÍK CHARITATIVNÍHO PLESU PRO BARUNKU

Jsem ráda, že občanské sdružení ZpěvAhra uspořádalo 23. 1. 2016 v sokolovně v Nedvědici další ročník Charitativního plesu. Vloni tato organizace podpořila novoměstské dětské oddělení a také Modrou berušku, která veškerý výtěžek použila k nákupu didaktických her a pomůcek pro děti s poruchou autistického spektra. Také bych ještě jednou ráda dodatečně poděkovala organizátorkám plesu paní Petře Glosr Cvrkalové a Martině Čermákové, všem ostatním, kteří se na přípravě plesu podíleli, a v neposlední řadě hostům. Bylo nám ctí se účastnit i tohoto druhého ročníku, podpořit krásnou myšlenku a tentokrát pomoci Barunce Haráskové.

Příjemná atmosféra tance a pohody nás provázela celý večer. Od předtančení skupiny Současný tanec pod vedením Jany Mokré z Freedom Art centra přes ukázky společenských tanců

Ivana Odehnalová a Aleš Slanina
Foto: Pavel Štarha

Taneční škola STABIL STUDIO BRNO
Foto: Pavel Štarha

taneční školy STABIL STUDIO BRNO po úžasný koncert hvězdy večera Ladi Kerndla. Určitě nelze zapomenout na orchestr BROADWAY BAND BRNO a sólisty Městského divadla Brno Ivanu Odehnalovou a Aleše Slaninu.

Nejenže jsme si opět odváželi spoustu pěkných cen z bohaté tomboly, ale i velice hluboký zážitek. Při vylosování první ceny – pobytu na Tennerife pro 4 osoby - se výherce pan Ing. Jiří Priesnitz rozhodl tuto cenu věnovat rodičům Barunky. Tento dojemný moment zasáhl celý sál a já osobně se přiznám, že jsem se neubráníla slzám. Sama mám holčičku s poruchou autistického spektra a vím, že taková podpora je pro rodiče opravdu velkou odměnou. Dnes už vím, že se díky finanční podpoře Jihomoravského kraje podařila vybrat celá částka na potřebnou Barunčinu operaci. Ať už bude výtěžek příštího ročníku věnován komukoliv, kdo naši společnou pomoc potřebuje, rádi si uděláme čas a z Brna do Nedvědice opět přijedeme.

Eva Honková, předsedkyně neziskové organizace Modrá beruška

BESEDY 2015 - 2016

27. 11. 2009 se v Nedvědici na radnici uskutečnila první cestovatelská beseda. Během následujících zimních měsíců se uskutečnily ještě další tři besedy. Protože byl o ně velký zájem ze strany posluchačů, zahájili jsme na podzim roku 2010 další sérii povídaní, ale tentokrát v jídelně základní školy, neboť zasedací místnost na radnici byla příliš malá. Od té doby se uskutečnilo celkem 32 besed, z toho 6 proběhlo od podzimu 2015 do února 2016.

23. 10. 2015 za námi přijel Jiří Charvát z Brna a seznámil nás s přírodními parky Jižní Afriky. Následující beseda se uskutečnila 13. 11. , přišel za námi Michal Soudek z Pernštejna a vyprávěl nám o svém putování skotskou krajinou. 4. 12. 2015 přijel Roman Janusz ze skupiny Gorole. Jeho diashow s názvem Fanské hory a perly hedvábné stezky nás zavedla do Tádžikistánu a Uzbekistánu. Po vánočních svátcích 15. 1. nás čekalo putování zemí Trolů s Ladislavem Bartošem z Bystřice n. P. Podívali jsme se do Norska a na chvíli jsme si odskočili i do zimního Finska. 5. 2. přišla změna, mís-

to cestovatelské besedy bylo připraveno povídaní s názvem Nové poznatky o počátcích Nedvědice. Besedou nás provázel Jiří Šmíd. Nejdříve nás Petr Kunčík seznámil se svými poznatky z procházení okolními lesy. Jeho vyprávění doplnili Zdeněk Krejčí, Jaroslav Sterzel, František Bednář a Antonín Špaček. Zájem o tuto besedu byl tak velký, že jsme se nevešli do jídelny a židli v obou jídelnách bylo také málo. Nyní budeme čekat, zda dojde k novému pátrání a objeví se nějaké nové skutečnosti, které by změnily současný pohled na historii našeho nejbližšího okolí. Závěrečná beseda letošní sezony se uskutečnila 26. 2. a Pavel Josef Macků nás seznámil se životem v polárních krajích a vyprávěl nám o expedici Špicberky.

Téměř všechny besedy technicky zajišťují Petr a František Sedlářovi, a protože přislíbili pomoc i na příští rok, je pravděpodobné, že se od listopadu opět budeme scházet při zajímavém povídání a promítání fotografií z nejrůznějších koutů světa.

Zdena Kincová

ŠKOLNÍ KOLEDOVÁNÍ

Foto: Petr Punčochář

Už mnoho let se před vánočními svátky objevuje snad v každé obci i několik slavností, koncertů a setkání právě s vánoční tematikou. Nejinak je tomu v Nedvědicích. Tentokrát se kromě jiných akcí přihlásila s Vánočním koledováním také škola. Tedy společný subjekt škol základní a mateřské, pomohla i paní učitelka B. Nedomová, která u nás vede třídu ZUŠ. Jak koledování probíhalo? Předcházely dlouhé týdny plánování a příprav. Pak období nacvičování programu, zdobení školy a tříd, které sice jsou nazdobeny i jindy, ale tentokrát to bylo „do vánočního“. Paní učitelky a páni učitelé vybírali, s jakým číslem děti z jejich třídy vystoupí, pak volba rolí, najít roli pro každého, kdo by vystoupit chtěl, není rozhodně jednoduché. Vždyť zejména menší děti chtějí vystoupit téměř všechny, ale ani ty větší se rozhodně nenechaly zahanbit.

Konečně nastal den D, tedy pátek 11. prosince 2015. Organizace finisovala, děti přicházely do školy s připravenými rekvizitami. Ze zaměstnanců škol se nějakým způsobem zapojili všichni, pomohli i mnozí rodiče, několik sponzorů. Otázky dětí „A kdy už budou tři hodiny?“ nebo „Myslíš, že to tak můžu mít?“ a další „Taky se tak těšíš?“ charakterizovaly čas po obědě. A pak už začali přicházet první návštěvníci – rodiče, prarodiče, sourozenci, tety a strýci, bývalí žáci dávní i nedávní – na koho jsem zapomněl? Vnitřní schodiště i venkovní cestu lemovaly lucerničky s hořícími svíčkami. Program mohl začít. Děti postupně ukázaly pásmo básniček a písniček, pohádku českou i anglickou, sólové vystoupení s kytarou samozřejmě rovněž zaujalo. Na řadu pak přišla módní přehlídka (některé modely si žáci vyráběli sami!) a závěr vystoupení v kreslárně patřil programu mateřské školy.

Foto: Petr Martinek

To ale zdaleka nebylo vše! V několika třídách byly dílničky, kde si mohli návštěvníci sami zhotovit obrázek či ozdoby na stromček, ozdobit perník, pouštět lodičky z ořechových skořápek, školní družina nabízela výrobky dětí, v jedné třídě byla výstava patchworku. Pro zájemce připravily paní kuchařky občerstvení.

Neumím (a snad to není ani možné) vyzdvihnout někoho konkrétního jako „nej“. Kdo ale zasloužil mimořádný obdiv, byli

Foto: Petr Martinek

žáci osmého ročníku s posilou z devítky, kteří vytvořili na školním dvoře živý betlém i s ovečkou a pejskem. Obdiv nejen pro samotné několikrát opakované vystoupení, ale také že se toto konalo při teplotě, která se blížila nule! Na dvoře u vánočního stromu byla i schránka na přání pro Ježíška. A právě tam celý páteční program končil. Společný zpěv koled byl příjemnou tečkou za vydařeným odpolednem.

Ale to stále ještě nebylo všechno. Děti z mateřské školy, z první, čtvrté a páté třídy základky měly ještě jednu příležitost si vystoupení užít. Na hradě Pernštejně se v sobotu a v neděli konala tradiční akce Vánoce na sýpce. Jenže vystoupení dětí nebylo v prostorné sýpce, ale v krásné a útulné, bohužel však pro daný účel velikostí nevyhovující obřadní síni. Samotné vystoupení bylo zase zdařilé, to ano, ale někteří diváci, kteří se tísnil u dveří, nebo se dokonce ani dovnitř nedostali, zřejmě moc nadšeni nebyli. Pokud se ale podíváme na všechno očima dětí, musíme se všichni shodnout na tom, že to bylo fajn – děti udělaly radost divákům, většina určitě i sobě a vynaložené úsilí dětí i pedagogů tak rozhodně stálo za to.

Petr Vejrosta

TANEČNÍ POTĚŠENÍ

Jít – nejt? Dilema, zda v zimě na půl šestou večer vyjít z domu za kulturou, zná asi každý. Důvody proč nejt se dají najít vždycky. Ten, kdo ve středu 27. ledna 2016 žádné důvody neměl, ani nehledal, a prostě přišel, určitě nelitoval. Kam? Do školy za mladými herci a tanečníky. V kreslárně se navečer sešlo několik dětí, které navštěvují taneční kroužky ve Freedom Art. Pod vedením paní Jany Mokré cvičí, hrají a tancují děti určitě rády. Z očí i pohybu dětí zářila radost z toho, co předvádějí, radost z pohybu, nepochybně i radost z toho, že mohou potěšit diváky, převážně své rodiče.

Co jsme viděli? Nejprve ti menší chvílemi na souši, chvílemi na širém moři dělali všechno proto, aby našli poklad. Mnozí

se polekali, když se objevil i pirát. Následovala přetahovaná o diamanty, ale jak to ve správném pohádkovém příběhu bývá, všechno dobře dopadlo. Obdivuhodné bylo, jak nápaditou choreografií se v tak skromných podmínkách školní kreslárny podařilo vytvořit. Světelné i zvukové efekty, volba melodií, to všechno výborně doplňovalo napínavý příběh.

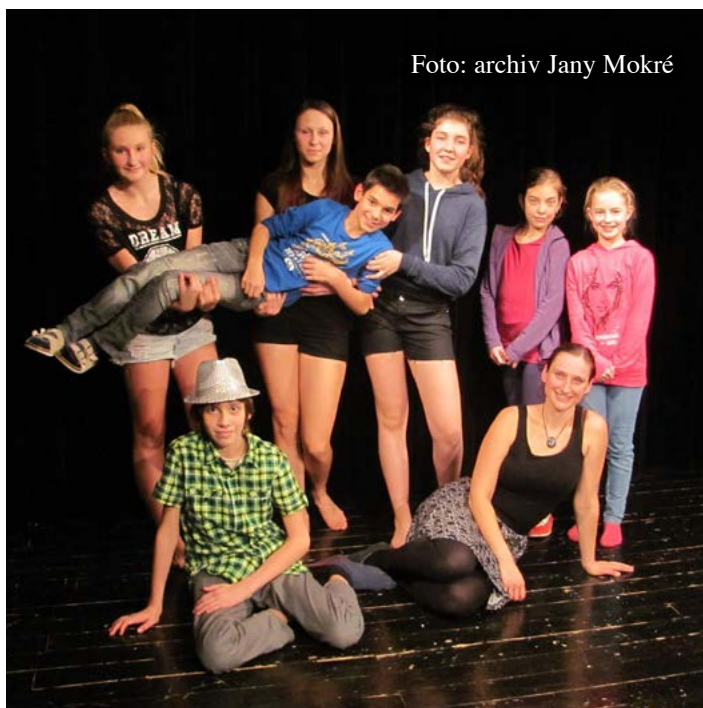

Foto: archiv Jany Mokré

Foto: Rostislav Šejnoha

Když pak po přestávce nastoupili zkušení tanečníci (tedy převážně půvabné tanečnice), začala další podívaná! Základní linií představení byla taneční soutěž, a i když nakonec „jako“ vyhrál jenom někdo, ve skutečnosti vyhráli úplně všichni, protože představení zvládli výborně. Tanec místy až s akrobatickými prvky, děj, hudba, užití rekvizit, časté převleky účinkujících, rovněž vtipný komentář členů „poroty“ do sebe perfektně zapadaly.

Závěrečné slovo Jany Mokré a děkovný potlesk diváků hodinový program zakončily a domů jsme se určitě všichni rozcházeli obohaceni o krásný zážitek.

Petr Vejrosta

MASOPUST V NEDVĚDICI

Foto: Petr Čermák

V pátek 5. února 2016 odpoledne vyrazila od nedvěděického volnočasového centra Freedom Art skupinka dětí v doprovodu dospělých. A nebyla to obyčejná skupinka! Sešli se zde kominík, nevěsta, šašek, vodník, čertík, kat, čarodějnice, bába a spousta zvířátek, mezi kterými nesměl chybět medvěd. Proč by to bez medvěda nešlo? No protože v masopustním průvodu prostě medvěd chybět nesmí.

Průvod zhruba pětadvaceti masek prošel centrem Nedvědice, s písněmi na rtech oživil páteční odpoledne a připomněl krásnou masopustní tradici. Připojili se i další místní obyvatelé a průvod tak byl ke konci občůzky skutečně velmi početný. Po cestě se nejen zpívalo do kroku, ale pojídaly se i výborné koblížky, které k masopustu patří.

Kristýna Čermáková

DĚTI A HUDEBNÍ NÁSTROJE

Foto: archiv Petra Vejrosty

Hudební vzdělávání má v Nedvědici mnohaletou tradici. Z vyprávění pamětníků vím, že v Domkách byla mimořádně hudebně založená rodina Loukotova. Pan Josef Loukota (1888 – 1965) byl sice hudebník bez oficiálního vzdělání, ale byl to nějaký Mistr hudby! Vládl houslím, on i jeho dcery Marie a Vlasta hrávali spolu s dalšími hudebníky v kapele nejen v Nedvědici, ale i v okolních obcích. Syn Vlasty Zdeněk Nečasánek, velmi učenlivý žák svého dědečka, se stal houslovým virtuózem. Mnoho dalších žáků pana Loukoty si radost z hraní odneslo do života.

Hře na housle a na klavír učil (také) doma pan Stanislav Špaček (1892 – 1974). Byl to varhaník v místním kostele. Ti, kdo ho znali víc, mu často říkali zkráceně (a moc pěkně) Slav. Jeho dcera paní Věra Vítkovičová vzpomíná, že když se sešlo více žáků, zněla doma hudba úplného orchestru.

Hře na housle učil i pan učitel Vladimír Placek (1910 – 1991). Ve školních kroužcích byla asi nejčastějším nástrojem, na který se děti učily hrát, zobcová flétna.

Od školního roku 1951-1952 začala v Nedvědici působit pobočka Státní hudební školy s ředitelstvím v Tišnově (vyučoval pan učitel Vítek). Později nesl tento druh vzdělávání název lidová škola umění, dnes základní umělecká škola. Výuka probíhá dodnes v základní škole.

Od roku 1988 vyučuje v nedvědicke třídě ZUŠ hře na hudební nástroje paní učitelka Bohuslava Nedomová, před ní zde vyučovala paní učitelka Růžena Čechová. Výuka hudby v LŠU Nedvědice (tehdy pobočka LŠU Bystřice nad Pernštejnem) probíhala zpočátku za velice skromných podmínek. Učebna jen pro „hraní“ k dispozici nebyla a materiální vybavení pro výuku hudby bylo minimální. Ale byl elán, píle i chuť dětí a to bylo důležité pro první úspěchy. Děti se zúčastňovaly soutěží a zcela nepochybně měly ony i jejich paní učitelka radost z úspěchů. Odhadovat, kolik žáků prošlo výukou, je obtížné, ale počítalo by se jistě ve stovkách. Že ti nejspěšnější byli a jsou vidět více, jiní méně, je

samořejmé. Ale v každém mohl zůstat vklad, který by se dal nazvat pozitivní vztah k hudbě.

Výuka v ZUŠ probíhá ve dvou stupních (cyklech) – po půlroční nebo roční tzv. přípravce následuje sedmiletý první stupeň. Pokud je žák šikovný a má chuť pokračovat, může své nabyté hudební dovednosti zdokonalit a prohloubit ještě v čtyřletém studiu druhého stupně. ZUŠ je státní školou, poskytuje základní hudební vzdělání. V hlavním předmětu (v nedvědicke pobočce se vyučuje hře na akordeon – tahací harmoniku klávesovou i knoflíkovou, klavír, elektronické klávesové nástroje – keyboard, zobcovou flétnu) se žáci učí zvládnout technické a výrazové prostředky zvoleného hudebního nástroje tak, aby se jim stal prostředníkem k vyjádření hudebních myšlenek, k reprodukci sólových, ansámblových a komorních skladeb. Seznamují se postupně s hudební literaturou svého oboru, cvičí se v

hotovosti ve čtení z listu, upevňují svou paměť a pronikají do základů jednoduchých doprovodů a improvizace. Důležitou složkou každého hudebníka je průprava k souhře, ať již jde o čtyřruční hru (klavír), hru v souborech, komorních skupinách. V nedvědicke pobočce v současnosti působí smíšený soubor akordeonistů a keyboardistů MINIMUSIC, v poslední době vystupoval např. při pietním aktu u památníku obětem 2. světové války v Horním Čepí, opakovaně je zván do Centra sociálních služeb v Tišnově, nejvýznamnější vystoupení se konalo na konci srpna 2015 – soubor jste mohli slyšet ve vysílání Českého rozhlasu Brno.

Foto: Bohuslava Nedomová

Souběžně s výukou hlavního předmětu probíhá výuka hudební nauky, jejímž hlavním úkolem je vychovat z žáka hudbymilovného a kulturního člověka. V hudební nauce děti pracují s notovým zápisem, seznamují se s hudebními pojmy, učí se pracovat

s melodií a akordy. Zpívají a zapojují hru na hudební nástroje, na které se učí v individuální výuce. Žáci aktivně poslouchají hudební nahrávky, získávají přehled z oblasti dějin hudby.

V každém ročníku žák obdrží vysvědčení a po úspěšném ukončení I. nebo II. cyklu žák – student získává absolventské vysvědčení. Škola připravuje žáky také k různým druhům talentových zkoušek na vyšší typ uměleckých a pedagogických škol. Některé žákyně nedvědicke pobočky ZUŠ využily získaných znalostí v dalším studiu na pedagogických školách a můžete se s nimi setkávat na různých typech škol nejen v Nedvědici. Co nelze pomínout – výuka se sice symbolicky, ale hradí. Současné školné činí v ZUŠ 210,- Kč měsíčně, tj. cena za 8 vyučovacích hodin nástroje a hudební nauky.

Paní učitelky Bc. Bohuslavy Nedomové jsem se zeptal, jaký typ žáka – kdo se nejlépe hodí pro výuku. „Nejlepší je samozřejmě ideální žák (musím podotknout, že jich je jako šafránu, za celou svou praxi jsem se setkala jen asi s pěti): velký hudební talent a nadání od přírody, hudební představivost, vysoká inteligence, obrovská píle a vytrvalost, pracovitost. Vlastnosti, které jsou u žáka přínosem při hudebním vzdělávání: hudební sluch, logické myšlení, výborná paměť, zraková a hmatová koordinace, rychlost

a hbitost, ukázněnost, soustředěnost atd. Toto vše jsou vlastnosti, které jsou vítané, ale základ je v každodenním poctivém cvičení na nástroj. Sebelepší učitel nic nesvede, když žák doma necvičí. Říká se, že talent činí přibližně 10% a 90% je cvičení a práce. Kdo je schopen hudebně se vzdělávat? V podstatě každý, kdo slyší a chce hrát nebo zpívat.“

Přínos výuky hry na některý hudební nástroj není samozřejmě jen pro dítě, ale často i pro jeho okolí. Mám na mysli chvíle, kdy je doma nějaká slavnost, oslava a dítě přispěje vystoupením k dobré pohodě. Některé děti vystupují i na akcích v obci, účastní se koncertů, jejich vystoupení jsou oživením různých akcí. Hodně populární jsou například setkání hráčů na akordeon – harmoniku. Kdo byl přítomen některé takové akci, dá mi jistě za pravdu.

Mnoho dětí se učilo také zpěvu, ale to už by bylo jiné téma.

Vysvětlivky zkratk:

LŠU lidová škola umění – původní název základních škol s hudebním vzděláváním

ZUŠ základní umělecká škola – novější (nyní užívaný) název základních škol s hudebním vzděláváním

Petr Vejrosta s přispěním Bohuslavy Nedomové

ZÁKLADNÍ UMĚLECKÁ ŠKOLA TIŠNOV – POBOČKA NEDVĚDICE

23. února letošního roku v Pohorelicích na okresní soutěži ZUŠ hodnotili porotci a porotkyně hru na elektronické klávesové nástroje. Ten, kdo byl první a nejvíce zaujal, postoupil dále do krajského kola. V kraji bude mít svoji zástupkyni i Nedvědice.

Natálka Štarhová ze třídy paní učitelky Bc. Bohuslavy Nedomové nasadila vysokou úroveň nejen ve čtveřici skladeb, kterou publikum v hledišti mělo možnost slyšet, ale zároveň žánr jednotlivých skladeb dokresloval slámák, turban, apartní moravská hučka a klobouk fantóma opery. Tak vidíte, skutečná dáma do společnosti prostovlasá zásadně nevychází.

Bohuslava Nedomová

Natálka Štarhová
Foto: Bohuslava Nedomová

VYSOČINA

Nadýchat se tě, Vysočino,
je mé veliké přání,
láká mě vůně tvá,
tvé barvy a tvary,
co mě k hříchům svádí.

Já znám tvoje květy,
Vysočino,
když vyjdu,
vidím svět v celé jeho kráse.
Svůj svět znám snad nazpaměť –
ať šťasten,
kdo se mnou podívá se.

Petr Vejrosta

ČESKÁ
POJIŠŤOVNA

Nové obchodní zastoupení společnosti

PENZIJNÍ SPOLEČNOST ČP
HYPOTÉČNÍ CENTRUM
ČP INVESTICE

od dubna 2016

Nedvědice 75

Těšíme se na vás ...

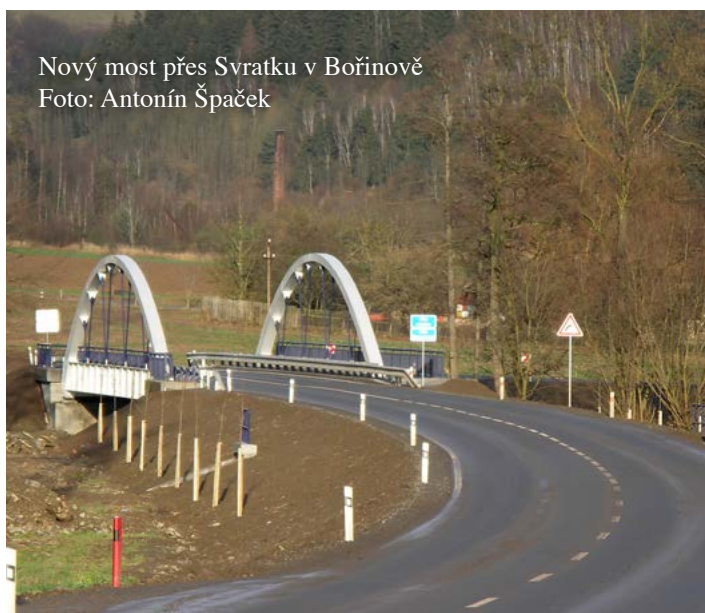
NOVÉ MOSTY – A CO DÁL?

V prosinci loňského roku se motoristé konečně dočkali. Po více než půlročním dopravním omezení byly konečně uvedeny do provozu dva nové mosty – most přes Chlébský potok a most přes Svratku v Bořinově. Sice původní termín otevření měl být o více než měsíc dříve, avšak dodavatelská firma IDS – Inženýrské a dopravní stavby Olomouc zpočátku k celé akci přistupovala velmi laxně, takže se první měsíc prakticky nic nedělo. Potom stavebníci odstranili část původní vozovky, její úzký zbytek osadili semaforey s nesmyslně dlouhou čekací dobou a zakázali vjezd nákladní dopravy do prostoru stavby, čímž vzhledem k dlouhé objíždce mnohým dopravcům značně zkomplikovali život.

Starý most přes Svratku v Bořinově
Foto: Antonín Špaček

Avšak konec dobrý, všechno dobré. Od prosince již motoristé mohou nový úsek silnice plně využívat. Silnice se částečně narovnal, v obou úsecích mostů se i rozšířila a její povrch se jeví jako kvalitní. U bývalého koupaliště motoristé najedou na nový most přes Chlébský potok, projedou mírně zaobleným úsekem a vjedou na nový most přes Svratku. Zde však idylka náhle končí. Dalo by se stejně jako ve známé pohádce říci, že se z „Miroslavovy země“ dostanou rázem do „Půlnočního království“. Hned za mostem totiž následuje pravotočivá zatáčka doprava, ještě ke všemu klopená opačným směrem a bez svodidel (první vozidlo zde skončilo „pod mezí“ již 8. 3. 2016). Po jejím projetí následuje dlouhá táhlá zatáčka vlevo téměř o 180 stupňů.

Nový most přes Svratku v Bořinově
Foto: Antonín Špaček

Nabízí se otázka: „Proč silnice za mostem nepokračuje kolem bořinovského lihovaru přes pole vlevo a nenapojí se na stávající silnici až uprostřed kasánského kopce?“ S pozemky by problém nebyl, s touto variantou dokonce počítají ujęovští ve svém územním plánu. Bohužel však se tato oblast nachází již v Kraji Vysočina, neboť most přes Svratku je mostem hraničním. A jaký je názor „dopravních odborníků“ z KÚ Kraje Vysočina? „Přece nebudeme vyhazovat peníze za obchvat nějakého bezvýznamného lihovaru!“

Ano, lihovar je možná „bezvýznamný“, ale uvedená silnice je spojnicí Bystřice nad Pernštejnem s oblastí Brna a denně jí projíždějí stovky, možná tisíce obyvatel Bystřicka, kteří musejí onen „bezvýznamný“ lihovar objíždět. Ale asi se není co divit. Když Kraj Vysočina nedokáže zlepšit dopravní spojení Bystřice ani se svým krajským městem Jihlavou (viz Rovné, Divišov, Olešná nebo v dalším směru Strážek), přece nebude vylepšovat spojení s konkurenčním, i když spádovým Brnem. To by přece potom nezbyly peníze na opravu silnic v okolí Jihlavy. A tak mě napadá, není pro Kraj Vysočina Bystřice stejně „bezvýznamná“ jako ten lihovar?

Antonín Špaček

Nový most přes Chlébský potok
Foto: Antonín Špaček

CENÍK INZERCE

Ve Zpravodaji je možné inzerovat za následujících podmínek:

Plošná inzerce, formát:

A4	3.200,- Kč	1/2 A4	1.600,- Kč
1/4 A4	800,- Kč	1/8 A4	400,- Kč
1/16 A4	200,- Kč		

Řádková inzerce:

1. řádek (50 znaků) 60,- Kč, další řádky 1,- Kč/1 znak
Všechny uvedené ceny jsou včetně DPH (21 %).

ČESKÝ SVAZ VČELAŘŮ SE PŘEDSTAVUJE

Včelařská výstava při SPP
Foto: Antonín Špaček

Základní organizace Českého svazu včelařů Nedvědice měla 21. února 2016 svoji výroční schůzi, kde vedení spolku hodnotilo uplynulý rok a stanovilo si úkoly pro rok letošní. Byla přijata informace z jednání okresní konference svazu včelařů, kde se probírala aféra s prodejem medu, který obsahoval antibiotika. Zdejších včelařů se sice záležitost netýká, ale aféra měla dopad na dobrou pověst všech českých včelařů.

Činnost nedvědicke organizace v roce 2015 byla hodnocena jako úspěšná. Při Slavnostech Pernštejnského panství byla uspořádána v pořadí již třináctá včelařská výstava. Včelaři se také zapojili do prodejní akce „Vánoční jarmark“ pořádané zahrádkářskou organizací Nedvědice. Úspěšný byl zájezd do včelařského střediska Kývalka. Poděkování patří zejména předsedovi Ing. Vladimíru Dohnalovi, jednateli Stanislavu Kytnerovi a členům výboru Ireně a Rostislavu Sečanským. Potěšitelně vzrůstá členská základna organizace. V roce 2015 bylo přijato 5 nových členů, takže koncem uplynulého roku jich bylo již 53. Zvýšil se i počet chovaných včelstev oproti roku 2014 o 65. Tím dosáhl celkového počtu 623 v Nedvědici a přilehlých obcích.

Mírné zimy posledních roků dovolují včelám intenzivní plodování. Je proto nutné zvýšit sledování stavu zásob v úlech a dělat opatření, aby se včely nerojily. V uplynulém roce se již 20. dubna musely nasadit medníky a přidat mezistěny, aby se včelstva nevyrojila. Květnové počasí bylo proměnlivé, přesto některá včelstva přinesla dobrou snůšku, a to hlavně z řepky. V červnu se vyskytla lesní snůška, která byla místy vydatná. Snůška i přes vysoké teploty v červenci, která ji snižovala, trvala až do poloviny srpna. Některá včelstva do-

nesla nadprůměrné množství medu. Včelařský rok 2015 byl hodnocen jako velmi dobrý.

Co nejvíce trápí včelaře, je ale varroáza. Všude, kde se tito paraziti objeví, s nimi včelaři zápasí dlouhá léta a zatím není známo úplné a konečné řešení. Léčení se musí provádět poctivě. Kdo to nedělá, ohrožuje včelstva svoje i ve svém okolí. Velké horko, které nás v roce 2015 trápilo, způsobilo větší množení varroázy. Provedené vzorkování včelstev prokázalo u některých včelařů nutnost jarního léčení. Naopak vyšetření včelstev na

mor včelího plodu dopadlo dobře, všechny vzorky byly negativní, a to včelaře jistě potěšilo.

Včelaři v zájmu dobré snůšky nemohou spoléhat na přirozenou výměnu matek ve včelstvu. Bez chovu včelích matek, který je odborně i administrativně náročnou prací, však nelze dobře včelařit. Na tuto činnost chodí po chovatelích přísné kontroly a žádný z chovatelů si nedovolí nějaké klamání zákazníka. Počasí loňského roku bylo pro jejich chov vcelku příznivé a podařilo se vychovat 492 oplozených matek. Zájemci o matky byli vykryti průběžně a ke vši spokojenosti.

Význam včel pro přírodu je a vždy bude nenahraditelný. Včely jsou jediný hmyz, který se v jarním období, kdy kvete mnoho rostlin, vyskytuje v přírodě v dostatečném množství, aby byly schopny opylovat všechny rostliny. Bez včelařů by to možné nebylo. Popřejme včelařům základní organizace v Nedvědici hodně úspěchů v jejich náročné práci a zdravá včelstva.

Z podkladů jednatele Stanislava Kytnera zpracoval Jiří Šmíd

Včelařská výstava při SPP
Foto: Antonín Špaček

Kryštof Pavel z Lichtenštejna – Kastelkornu

1631 - 1648

Kryštof Pavel z Lichtenštejna - Kastelkornu

Po smrti své manželky Estery, rozené ze Šenfeldu v roce 1631 Kryštof Pavel z Lichtenštejna - Kastelkornu spravuje Pernštejn až do roku 1636 sám. V tomto roce se oženil s Maxmiliánou Markétou hraběnkou Salm - Neuburgovou (1608 - 1668). V letech 1636 - 1648 spravují manželé Pernštejn společně.

První sňatek znamenal pro Kryštofa Pavla majetkový vzestup a druhá žena mu zase otevřela cestu do nejvyšších vrstev moravské stavovské společnosti. Její bratr hrabě Julius ze Salmu byl po smrti kardinála Ditrichštejna moravským zemským hejtmanem. V roce 1636 Kryštof Pavel jako první v historii Pernštejnského panství získal hraběcí titul. V českých zemích se hraběcí titul používal od roku 1627, kdy zde byly zavedeny říšské šlechtické hodnosti.

Roku 1636 Kryštof Pavel zapsal své druhé manželce panství za 40 000 zlatých moravských. Roku 1643 získal od císaře povolení k vytvoření fideikomisu (tj. dědičný soubor majetku podle pravidel stanovených zůstavitelem). V závěti z roku 1645 svou manželku ustanovil jako dědičku všeho svého zboží Pernštejnského, Bludovského, Vartenberského aj. V době obléhání hradu Pernštejna Švédy byl majitel panství Kryštof Pavel zemským hejtmanem, a proto pro Švédy bylo dobytí hradu prestižní záležitostí (Kryštof Pavel však v té době pobýval ve Vídni). Obránci Pernštejna v čele s regentem Mikulášem Flajšingerem hrad statečně uhájili.

Kryštof Pavel významně podporoval těžbu železných rud na Pernštejnském panství. Přicházejí sem odborníci z Valdštejnových panství, které spravoval sám Kryštof Pavel (Vartenbersko), dále ze

Šumperska (panství Bludov). Rozsáhlé důlní oblasti se nalézaly ne daleko Smrčku, Býšovce i jinde. Hlavní však byly kolem Smrčku, a to nejen Rudné doly, ale i nad Zadním Pernštejnem, ležícím tehdy na smrčkovském katastru. Dolovalo se stříbro, železná ruda i jiné užitkové kovy. Dochází k rozvoji hutnictví a železářství. Nedaleko hradu Pernštejna bylo v provozu několik hamrů a hutí, v podhradí se vyráběly zbraně, střelivo i střelný prach. Pernštejnské panství se stává třetí nejvýznamnější oblastí železářské výroby na Moravě.

„Kryštof Pavel hrabě z Lichtenštejnu svobodný pán z Kastelkornu, pán na Schenně, Karneidu, Tschengelsburgu, Runkelsteinu, na hradě Pernštejně, Bludově a Vartenberku, dědičný zemský hofmistr v Elsasku, Jeho Milosti císařské tajný rada, komorník, nařízený plukovník a královský zemský hejtman Markrabství moravského, mnohá léta sužovaný dnou a jinými chorobami, zemřel v poledne dne 30. srpna 1648.“ Umírá bez potomků a je pochován v kostele sv. Tomáše v Brně.

Maxmiliána Markéta, hraběnka Salm - Neuburg

1648 - 1656

Maxmiliána Markéta z Lichtenštejna - Kastelkornu

Maxmiliána (1608 – 1668), vdova po Kryštofu Pavlovi, musela respektovat Kryštofův testament z 13. 4. 1645 - právo užívat panství až do uzavření nového sňatku. V roce 1651 se provdala podruhé za Maxmiliána z Valdštejna, hlavního dědice po generalissimu Albrechtovi z Valdštejna, potřetí pak za Kristiána Viléma markraběte Braniborského z dynastie Hohenzollernů. Hraběnka Maxmiliána Markéta byla asi velice ambiciózní a schopná žena podobně jako paní Estera.

Po majetkových sporech se až roku 1656 ujímá panství synovec Kryštofa Pavla Maxmilián.

Maxmilián, hrabě z Lichtenštejna – Kastelkornu 1656 – 1676

Maxmilián (1611 - 1676) byl synem Filipa Rudolfa, staršího bratra Kryštofa Pavla. Jeho otec Filip zastával v letech 1622 - 1625 funkci kladského hejtmana (jako císařský generál se Kladská zmocnil roku 1622) a jako první svého rodu se objevil v Čechách. Byl také dědicem rodových statků v Alsasku.

V roce 1649 získal jeho syn Maxmilián moravský inkolát (domovské právo) a roku 1656 zdědil po strýci Pernštejnské panství. Na základě vojenských zásluh mu byl císařem Leopoldem I. roku 1663 udělen hraběcí titul a čestný titul „Vysoko - a blahorodý“. To mu zajistilo místo a hlas na úředních zasedáních v zemích Koruny české pro něho a pro jeho potomky po dovršení dvaceti let věku. Byl také později jmenován moravským zemským hejtmanem. Podobně jako jeho strýc rozvíjel v okolí Pernštejna dolování rud a další podnikání. Protože hrad nebyl dobyt, byl v roce 1655 „vřazen mezi pevnosti moravské“ a zůstal státní pevností do roku 1760.

Jeho manželka byla Cecílie z Lichtenštejna - Kastelkornu (1621 - 1664), rozená jako Cecílie Radegundis Claudie, urozená paní z Bemmelberka – Hohenburku.

Byla to druhá mimořádná žena na Pernštejně. Paní Estera byla významnou majitelkou panství spolu se svými třemi manželky a paní Cecílie byla především duchovní bytostí a matkou. Narodila se v Inscrucku, vdávala se roku 1638 ve věku 17 let a zemřela na Pernštejně ve věku 43 let. Její životní osudy jsou málo známé a je velká škoda, že ve víru třicetileté války byla téměř zapomenuta. Byla to bezesporu významná a mimořádná osobnost.

Paní Cecílie z Lichtenštejna - Kastelkornu je známá jako léčitelka. Z pohřebního kázání se dovídáme, že „Všem, kdo k ní přišli a požádali o pomoc, pomáhala, štědrě všechny obdarovala, ať šlo o almužnu pro chudé nebo o pomoc při vysvobození z nemoci. Paní Cecílie se věnovala nemocným nejen na svém panství. Její pozornost mohli zakusit jak poddaní v pernštejnském, tak i ve vartenberském kraji. Obyvatelé obou panství mohli na vlastní oči vidět, jak paní Cecílie navštěvovala nemocné, povzbuzovala je a těšila, mnohdykrát v smradlavým příbytku sedíce, nějakým duchovním čtením je obveselovala. Svoji dobročinnost prokázala i při obveselování nemocných zimnicí, kterým hrála na varhany, obzvláště na Pernštejnském panství, kde se starala až o třicet osob. Všechny osoby uzdravila, pomohla každému z nich v živobytí a nelitovala vynaložených peněz za léky pro ně“. Dokonce se mluvilo o jejích zázračných činech. „Dokázala totiž uzdravit ty, nad kterými již doktoři zlomili hůl. Vyléčila rány zastaralé, škodlivé a ošklivé, zaostalým vracela rozum, slepým zrak, chromým chůzi. Svým uzdravováním a z velké části i modlitbou vyléčila a pro-

Maxmilián z Lichtenštejna
- Kastelkornu

Cecílie z Lichtenštejna - Kastelkornu

dloužila život tisícům lidí. Nešťítla se ze jména na Vartenberském panství pomoci ani jinověrcům, kteří k ní chodili prosit o pomoc. Vyléčila mnohých vředovitých lidí, nežity, pryskyře, sebrané hlízy, před nimi na kolenách kleče, rukami svými sličnými vytlačovala, otírala, vymejvala, masti na rány jejich přikládala a smradem jejich jako nějakým vonným balšamem čuch svůj panský mrtvila, pravou samaritánkou se býti ukazující, když rány, na který jiní hleděti se štítli, ona rukami svými převazovala, nalivše oleje a vína, oleje milosrdenství a vína spasitelného napomenutí“.

Manželé Maxmilián a Cecílie měli celkem 10 dětí, z nichž 4 (Kryštof Filip, Maxmilián Adam, František Karel a Anna) se dožily dospělého věku a své rodiče přežily:

- Kryštof Filip (1641 - 1685) byl později majitelem Pernštejna v letech 1676 – 1685

- Maxmilián Adam (1647-1709) byl kanovník v Olomouci a Salcburku a probošt brněnské kapituly

- František Karel (1648 -1706) byl císařský tajný rada. S manželkou Florentinou Karolinou Pavlovskou z Pavlovic měl 12 dětí, z toho 4 syny. Jeho dcera Marie Terezie si bere Podstátského z Prusinovic

Na Pernštejně žila paní Cecílie se svým manželem 26 let. Takto plně naplněný manželský stav chápal kazatel jako významnou ctnost. Ve svých kázáních ji vyzvedl hlavně proto, že rodit děti bylo spojeno s velkým rizikem, které musela žena podstoupit a vědomě si tak zahrávat se svým životem. Na Pernštejně prožila většinu svého života a nakonec zde i zemřela. „Stalo se tak 31. srpna 1664 kolem

čtvrté odpoledne“. Paní Cecílie onemocněla zimnicí, když ošetřovala nemocné a v podstatě se obětovala za poddané. O šíření nákazy Pernštejnským panstvím se ve své závěti zmiňoval i manžel paní Cecílie a uvedl ji jako příčinu manželčina skonu.

Jako místo jejího odpočinku „Maxmilián nechal zbudovat v doubravnickém kostele novou menší podzemní hrobku směřující pod hlavní loď“. Z dospělých členů rodu do ní pohřbili pouze Maxmiliánovu manželku Cecílii, rozenou z Bemmelberku (†1664). Její skon připomíná v doubravnickém kostele dochovaná výšivka z roku 1665 s aliančním znakem Lichtenštejnů - Kastelkornů a Bemmelberků, druhotně použitá v mladším pohřebním ornátu. Tato šlechtična pocházela z německé lancknechtské rodiny a podle testamentu si její manžel přál spočinout vedle ní. Jelikož Lichtenštejnům - Kastelkornům náležely i rozsáhlé majetky v Tyrolsku a Čechách, zahrnul Maxmilián do své poslední vůle ustanovení, že pokud zemře daleko od Doubravníka, má být u Cecílie pohřbeno alespoň jeho srdce (a uvádí i text nápisu, který má být na schránce vyryt). Maxmiliánovo přání bylo opravdu respektováno. V pernštejnské hrobce se dodnes nachází kovová zdobená schránka s jeho srdcem.

O jejich manželství a životě je významným zdrojem informací již zmíněné pohřební kázání. To proběhlo až po roce od její smrti, což se vysvětluje obavou z rizika nákazy pohřebních hostů. Manželství Maxmiliána a Cecílie bylo velmi pěkné a plodné. Z rodokmene Lichtenštejnů - Kastelkornů víme, že Maxmilián a Cecílie dali základ významnému a početnému potomstvu rodu. Maxmilián se již znovu neoženil a zemřel roku 1676.

Bratrem Maxmiliána, a tedy dalším synovcem Kryštofa Pavla byl Karel (1624 - 1695), olomoucký, salcburský a pasovský kanovník a v letech 1664 - 1695 olomoucký biskup známý svými uměleckými zájmy, mecenátem a rozsáhlou sběratelskou činností, díky níž se na Moravu dostala díla předních evropských umělců. Kultivovaný stavebník zámku v Kroměříži, zakladatel pozoruhodné Květné zahrady před hradbami biskupského rezidenčního města i milovník hudby se ale nicméně zapsal negativně do dějin Moravy také svým souhlasem s čarodějnickými procesy na severní Moravě. Ze zemského hlediska je důležitý zejména obnovením svátku moravských patronů Cyrila a Metoděje na den 9. března, které nařídil roku 1676.

Dalším významným církevním hodnostářem byl Maxmiliánův syn, Maxmilián Adam působící v letech 1670 - 1709 jako

probošt brněnské kapituly. O několik desetiletí později (1739 - 1745) dal rod olomoucké diecézi ještě jednoho biskupa, Jakuba Arnošta (1690 - 1747). Ten byl synem Maxmiliánova potomka Františka Karla (1648 - 1706). Jako olomoucký biskup roku 1743 korunoval ve Svatovítském chrámu Marii Terezii na českou královnu a později se stal arcibiskupem v Salcburku.

Z literatury:

Helena Sedláčková: Pohřební štíty z kostela Povýšení sv. Kříže v Doubravníku; *Paginae historiae*, sborník Národního archivu 18; Veronika Mrázová: Žena v katolickém pohřebním kázání v 17. století, bakalářská diplomová práce, Univerzita Palackého v Olomouci, FF, katedra historie, 2009;

Michal Konečný (ed.) 2010, Kryštof Pavel z Lichtensteinu - Kastelkornu a Morava v časech třicetileté války;

Lenka Kalábová, Michal Konečný, Eva Škrabalová, Zdeněk Jakub Škrabal: Hrad Pernštejn, NPÚ územní památková správa v Kroměříži, 2015;

Vybrané dokumenty (MZA Brno);
vybral a upravil František Bednář

VÝROČÍ OSOBNOSTÍ V ROCE 2016

Před sto osmdesáti lety, tedy v roce 1836, se v domě čp. 31, kde je dnes známá Cukrárna Milena, narodil Ing. František Rossi, ve své době mimořádná osobnost. Patřil k rozvětvené rodině Rossi, která měla své předky v Itálii a do Nedvědice byli pozváni těžit a zpracovávat zdejší krásný a ceněný mramor. Po studiích na vysoké škole báňské a hornické praxi se stává ředitelem Uhelňých dolů nejprve v Teplicích, potom v Duchcově a posléze v Mostě. I když měl vysoké postavení ve významných, tehdy většinou německých hornických městech, do rodného městečka se rád vracel. Starostovi Vincenci Svobodovi věnoval obraz - pohled na Nedvědici z Hory, jak si na ni z mladších let pamatoval a podle vzpomínek ji namaloval. Sám datoval obraz do poloviny 19. století. Obraz je stále na radnici. Ing. František Rossi zemřel v Mostě roku 1909 a byl tam i pochován.

Před sto padesáti lety 20. prosince 1866 se v Jimramově narodil P. Rudolf Neuschl. Pocházel z početné rodiny panského zahradníka a jako pravý „horák“ zůstal svému kraji věrný až do smrti. Do Nedvědice nastoupil jako kaplan v roce 1892. Farářem byl jmenován v roce 1902 po zemřelém P. Františku Strakovi. V Nedvědici působil celých 45 let až do roku 1937, kdy pro nemoc odešel do nemocnice v Brně. Jak o něm do farní kroniky napsal P. Jan Jiříkovský, byl P. Rudolf Neuschl typem kněze, lidumila a vlastence. Svým milým chováním získal si pan farář hned na poprvé každého, že snad ani žádných nepřátel neměl. Zcela se věnoval svému poslání venkovského kněze. Podle toho chodil též oblečený. Do společnosti, která se scházela v restauraci na Panském domě „po městsku“, do přespolních škol ve vysokých botách. Ve čtvrtek, kdy bylo ve školách volno, rád chodil do lesa na hony. Hlavně s myslivci z povolání si pan farář dobře rozuměl a ani žádný žert nepokazil. Štědrost pana faráře byla příslušná. Byl by rozdal vše, co měl. Po svém předchůdci převzal farní hospodyně Toničku, která mnohdy velmi pracně musela zápsat, aby dokázala sestavit i velmi jednoduchý jídelní lístek. Celý život pan farář nezastonal. Vždy byl štíhlý a vzpřímený. P. Jan

Josef František Karas

Jiříkovský podle vzpomínek MUDr. Františka Jelínka doslova napsal: „Teprve několik let před smrtí ho cesty do Býšovce počaly unavovat, takže si musel jednat povoz, na který musil značný obnos dopláceti. Zemřel v Brně v nemocnici. Na přání svých příbuzných byl pochován do rodinné hrobky v Brně, ač ve zdejší zemi by se mu jistě lehčeji odpočívalo.“

Za působení P. Rudolfa Neuschla krátce na faře v Nedvědici žil a 5. srpna 1914 zemřel jeho příbuzný Monsignor ThDr. Robert Neuschl, katolický kněz, teolog, profesor na bohosloveckém ústavu v Brně, kanovník brněnské kapituly, papežský prelát, biskupský rada, literární publicista a spisovatel, jeden z prvních moravských sociologů. Narodil se v Novém Jimramově před sto šedesáti lety 20. ledna 1856. Je uváděn mezi předními osobnostmi města Brna.

Před sto čtyřiceti lety se v Tišnově narodil spisovatel, básník a novinář Josef František Karas, jehož rod je spojen s Nedvědicí. Jeho otec se narodil v domě čp. 38 a odešel za prací do Tišnova. Mladý bouřlivák Josef František nedokončil studia na gymnáziu, odmítl jít studovat na kněze a byl bohatými strýci vyděděn. S otcem byli tišnovskou radnicí poslání do Nedvědice, kde bydleli v obecním bytě pro chudé v čp. 1 na Krčíně. Pracovali v mramorovém lomu ve Žlebě a žili bohémským životem. Zde v nálevně (výčepu) vedle palírny v čp. 75, kde je dnes prodejna Gotika, se seznámil s dívkou, pozdější manželkou, Františkou Nasadilovou. Ta jej přivedla k lepšímu životu a on začal studovat historii. Využíval hradní knihovnu a psal romány a později i jinou literaturu včetně básní. Psával sedě na zemi nedaleko Císařské studánky a měl obdivuhodný výkon. Z Nedvědice odešel J. F. Karas po svatbě do Brna asi v roce 1900. Postupně se stal oblíbeným romanopiscem a novinářem. Nedvědicu věnoval románovou trilogii Bitva, vydanou v roce 1922. Josef František Karas zemřel 19. 2. 1931 v Dluhonicích u Přerova a je pochován na hřbitově ve skanzenu v Rožnově pod Radhoštěm.

Jiří Šmíd

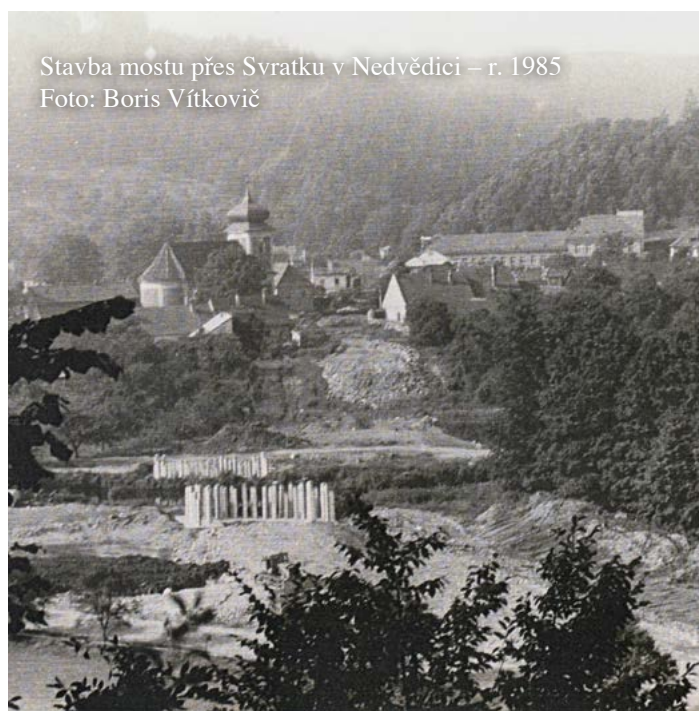
VÝROČÍ NĚKTERÝCH UDÁLOSTÍ V HISTORII NEDVĚDICE

Před	Roku
350 lety	1666 nejstarší doklad o tkalcovském cechu v Nedvědici
210 lety	1806 byla v Nedvědici Josefem Filipim založena továrna na hedvábí
	1806 otevřen a vysvěcen nový hřbitov v Nedvědici
150 lety	1866 po bitvě u Hradce Králové táhly Nedvědicí jednotky pruské armády. Šel z nich strach, ale vojáci se chovali slušně a hospodští měli dobrý výdělek
	1866 v Nedvědici se znovu objevila nemoc cholera
130 lety	1886 na poště v Nedvědici čp. 43 zřízena telegrafní stanice
110 lety	1906 vysázeny lípy u silnice z městečka k železničnímu nádraží
100 lety	1916 pro válečné účely odvezeny z kostela sv. Kunhuty 2 zvony - umíráček a klekáněk
90 lety	1926 firma Hotárek zřídila moderní drtič mramoru na výrobu drtí
	1926 ve Svratce se utopily učitelka a žákyně brněnské školy Vesna
	1926 zahájena výstavba domů na Nové čtvrti
80 lety	1936 jmenován T. G. Masaryk čestným občanem Nedvědice
70 lety	1946 hrad Pernštejn se stal státním majetkem
60 lety	1956 uveden do provozu první televizor v Nedvědici
50 lety	1966 shnilá šindelová baň kostelní věže byla nahrazena plechovou
40 lety	1976 smontována lávka pro pěší přes Svratku u koupaliště
30 lety	1986 slavnostně otevřen nový betonový silniční most přes řeku Svratku
20 lety	1996 zahájena výstavba vysokotlakého přívodu plynu do Nedvědice
10 lety	2006 Parlament České republiky stanovil Nedvědici městysem

Jiří Šmíd

Lávka přes Svratku u koupaliště
Foto: Antonín Špaček

Stavba mostu přes Svratku v Nedvědici – r. 1985
Foto: Boris Vítkovič

STAV OBYVATEL K 1. 1. 2016

Stav obyvatel	muži	ženy	celkem
Nedvědice	619	658	1277
Pernštejn	26	26	52
Celkem	645	684	1329
Nedvědice	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2015	619	648	1267
narození	8	5	13
úmrť	9	6	15
přistěhování	9	17	26
odstěhování	8	6	14
k 31. 12. 2015	619	658	1277

Pernštejn	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2015	25	26	51
narození	1	0	1
úmrť	0	0	0
přistěhování	0	0	0
odstěhování	0	0	0
k 31. 12. 2015	26	26	52
Rekapitulace	muži	ženy	celkem
k 1. 1. 2015	644	674	1318
narození	9	5	14
úmrť	9	6	15
přistěhování	9	17	26
odstěhování	8	6	14
k 31. 12. 2015	645	684	1329

S KRONIKÁŘEM JIŘÍM ŠMÍDEM NEJEN O HISTORII

Jiří Šmíd

Foto: Antonín Špaček

Už řadu let působíte jako nedvědicový kronikář. Od kterého roku to je konkrétně?

Od roku 1981 do roku 1984 jsem byl na radnici ve funkci tajemníka a tehdy byla poslední kronikářkou paní učitelka Dvořáková. Ona podmiňovala, že když to vezme, tak pouze na jeden jediný rok a pak se uvidí. Takže jsem byl už koncem 70. let nějak v té kronikářské práci zamotaný. Ale od roku 1981 jsem byl oficiálně jmenován a stal jsem se kronikářem. Od té doby se snažím dávat ty věci nějak dohromady. Zažil jsem dvě různá protichůdná a složitě se popisující období. Bylo to takové dost specifické.

Podle zákona z roku 2006 o kronikách obcí má obec povinnost vést kroniku. Víím, že řada obcí a jednotlivých kronikářů má problém s touto činností a tvrdí, že je to práce nedocenená a mnohdy nevděčná. Berete to také tak nebo je pro Vás spíše radost psát kroniku?

Psaní kroniky... Já se přiznám, že současný pohled (po vyjití tohoto zákona) je u mě dán tím, že mě historie této obce baví a dokud budu moct, tak mě bavit bude. Navíc my jsme sice územně spadli pod Brno a jsme v okrese Brno - venkov, ale já jako kronikář jezdím a jsem zván do Žďáru, kde okresní archiv úžasně kronikářům pomáhá. Scházíme se, debatujeme a člověk chytá rozumu od těch starších, kteří to dělají delší dobu, a my to zas předáváme dál. Čili rozhodně v tom nelze vidět peníze. Druhá věc – problém u kronikářů je mnohdy v tom, tak jak to vidím v některých místech u svých známých, že oni prostě zpracují návrh textu a zastupitelstvo to rozseká, doslova jim ten text rozbije

a oni to tvoří opakovaně, to je potom nepříjemné. Ideální je, pokud existuje nějaká úzká komise, která to dává dohromady, pak se udělá sumář a přečte se to. Nejsem přítelem kroniky na internetu z posledního období, protože je opravdu problematické zveřejňovat údaje o žijících občanech, prostě ochrana dat je velice přísná. Já jsem pro kroniku vést, ale nezveřejňovat průběžně. Jenom kdo chce přijít, přijde a podíváme se na to. Čili, pro mě, abych to uzavřel – nevidím v tom peníze a nevidím v tom problém. Určitě ne.

Zmínil jste, že může kdokoliv přijít a do kroniky nahlédnout. Chodí Nedvědičáci? Mají zájem?

Já bych řekl, že se setkáváme s faktorem, který je teď v posledních letech nový. Je to určitý zájem lidí o genealogii a sepisování rodokmenů rodin, rodinných příslušníků a známých, který je nutí někdy k hledání v archivech farních a státních, ale dopomáhají si i kronikami. Tady v Nedvědicích se lidé zajímali většinou o první část kroniky, čili nezajímalo je, co se odehrálo v roce 1985, ale zajímají se zhruba o události do druhé světové války. Tam, kde se objevují jména jejich známých, příbuzných apod. Ano, kronika je samozřejmě na radnici a není problém do ní nahlédnout a obec vždycky vyjde vstříc.

Ještě bych se vrátila k tomu zákonu. Je v něm psané, že zápis by měl být prováděn minimálně jednou ročně. Dodržujete přesně tuto frekvenci i v Nedvědicích?

Nedodržuji toto pravidlo. Osobně jsem zastáncem názoru, že se to má dělat průběžně a navíc co platí, tak vždycky se uzavírá určité volební období. To je směřodlatné, protože zápis v kronice je tehdy platný, pokud je podepsán starostou. Nová úprava platná od roku 2006 je dobrá v tom, že utváří z ročního zápisu jakýsi uzavřený celek. K tomu samozřejmě přísluší část dokumentační, která by měla být co nejpřehlednější a měla by umožňovat třeba i za dvacet, padesát let udělat takovou výstavku třeba o roce 2015, ale musí to mít určitý archivnický systém. To znamená, že by ve vlastním textu bylo odvolání na dokumentaci, která musí být přesně popsána, aby tam nemohl někdo jen tak vkládat, brát, vytahovat a ničit. Bohužel z minulých let takové zkušenosti s kronikou jsou a Nedvědice nemá tady tu dokumentační část z minulosti v podstatě žádnou.

Kronika je zachycení událostí ze současnosti, ale vy se již řadu let zabýváte i regionální historií. Které historické období, dotýkající se nějakým zásadním způsobem Nedvědice, Vás zajímá nejvíce?

Druhá polovina 19. století a rozjezd 20. století včetně vzniku Československa. To je to, co mě nejvíce zajímá. Vývoj Nedvědice a spor Nedvědice a bývalého centra panství Doubravníku mě přivedl k bádání o tom, jak Nedvědice Doubravník předběhla. A tady už se dostáváme k Mittrowským, protože právě za Mittrowských se tady tento vývoj odehrává od roku 1848 až po rok 1850, kdy Doubravník ztratil své postavení. Hranice následných krajů způsobily to, že Doubravník a Nedvědice patřily k Tišnovu, potažmo k Brnu, ale hrad Pernštejn už patřil do kraje Jihlava a novoměstského okresu. Takže tady došlo k prvnímu velice nešťastnému rozdělení. Dodneška jsme hraničním katastrem a tato situace ovlivnila to, čemu se věnuji. Nejvíce mě zajímá druhá

polovina 19. století a vývoj, který nastává s rozvojem především textilní výroby. Tady se Nedvědice odrazila a rychle předběhla Doubravník, který měl vždycky v minulosti dvojnásobný počet domů a obyvatel. Najednou se Nedvědice stává centrem a ještě k tomu nahrálo to, že se kolem roku 1900 začínají stavět domy a připravují byty pro letní hosty z Brna. Navíc se z Nedvědice vytváří turistická křižovatka tím, že je sem v roce 1905 přiveden vlak. Stává se místem velice frekventovaným a vybaveným po všech stránkách.

Když jste zmínil rod Mittrowských, tak mi nedá, abych se nezeptala, který ze tří Vladimírů je pro Vás osobně nejvíc zajímavou osobností?

To je zajímavá otázka. Váhám teď mezi Vladimírem II. a Vladimírem I. U Vladimíra II., který umírá v roce 1930, se objevuje řada věcí, které jsou velmi moderní, je například akcionářem dráhy Tišnov – Německý Brod. Zasahuje do řady modernizací, jako jsou třeba železárny ve Štěpánově. Zajímá se o rozvoj turistiky a návštěvnost hradu. Je to on, kdo vítá v roce 1928 prezidenta Masaryka na Pernštejně a nabízí mu ho za jednu symbolickou korunu, protože si je vědom, že po pozemkové reformě z roku 1922 nemá šanci hrad udržovat tak, aby odpovídal možnostem. Vladimír I., který umírá v roce 1899 má zásluhy v tom směru, že se hrad stal obytným. Z pohledu mého bádání by to vyhrál Vladimír II. Souvisí to třeba i s mým zájmem o hasiče v Nedvědici. Ti chodili přímo za Vladimírem II. na svátek sv. Vladimíra na hrad. Vladimír je vždycky pohostil a oni mu ohlásili, že jsou připraveni, kdyby pan hrabě něco potřeboval. Čili je to pro mě Vladimír II.

Co je podle vás největším přínosem rodiny Mittrowských pro náš region?

Za velmi důležité považují to, že pokračovali v započaté modernizaci železáren. Nad nimi měli skutečně ochrannou ruku. Zasloužili se i o lihovar v Bořinově. Dále již zmiňované přivedení železniční dopravy do Nedvědice. Byly tu tehdy dokonce plány na odbočku na Štěpánov, aby byli schopni dopravovat suroviny do železáren a odlitky odtud. Projektant však nedokázal vyřešit stoupání ze Štěpánova do Bystřice. Do budoucna se uvažovalo dokonce o propojení na Jimramov, technicky to tehdy ale nešlo. Vladimír II. se snažil věci řešit koncepčně a byl člověkem velmi progresivním. Pohyboval se v mnoha kruzích. Jen když vezmeme seznam funkcí, které zastával v mnoha spolcích, tak je úžasné, co stíhal.

Setkal jste se někdy i s některým z pamětníků, kteří by některého z hrabat Mittrowských pamatovali?

Já jsem měl to štěstí, že jsem měl možnost trávit hodně času s panem nadlesním Nečasem. Bydlel přímo v areálu hradu a měl samozřejmě perfektní přehled a našťástí i výbornou paměť do nejvyššího věku. Rád vzpomínal a rád mi vyprávěl. Konkrétně pamtaval Vladimíra II. a osobně velice dobře Vladimíra III. To byl autentický zdroj poznámek. Zajímavou osobností byl i pan Pustina ze zadního Pernštejna. Rodina Pustinů pracovala u Mittrowských jednak na sokolnickém zámku a i tady na Pernštejně v různých funkcích a byli s nimi hodně spojeni. A ještě bych rád připomněl pana Hájka z Doubravníka, se kterým jsem měl možnost vzpomínat na jeho tatínka Ten sloužil ve vyšším postavení na Rožínce, také zažíval to letní cestování na Rožínku a zimní na Sokolnice a měl velice dobrý přehled a spoustu dokumentů.

Souhlasí jejich hodnocení s tím, jakou my máme všeobecně představu o Mittrowských? Že jejich přístup k lidem na panství byl velmi přátelský a hrad Pernštejn měli ve velké oblibě?

Za dobu, kdy jezdím se svými kolegy po přednáškách, se všude především snažíme získat informace. Byli jsme v oblasti panství Sokolnice a všude tam jsme se setkávali s informacemi, které jsou obdobné jako ty u nás. Mittrowské měli evidentně o lidi zájem, záleželo jim na tom, aby vše dobře fungovalo. Je to třeba příklad, který máme doložený, kdy paní hraběnka rozená Baworovská jede ještě v noci po požáru Karasína zkontrolovat tamní situaci. Víme, že její předchůdkyně dělala patronku nedvědickým hasičům. Ze svědectví dětí máme doklady, že vrchnost často zasáhla proti nespravedlnosti na panství. Máme i rukopisy některých sloužících, kteří to potvrzují. Ti lidé neměli důvod popisovat to jinak a nějak panstvu škodit. Je známo, že Mittrowské dokázali ocenit dobře odvedenou práci lidí na svém panství. Vladimír II. si velmi vážil kantorů. Jednomu z učitelů Vladimíra III. dokonce jako poděkování svěřil faru v Rozsochách.

Souvisí s rodem Mittrowských i vaše další badatelské plány?

Ano. V současné chvíli je pro nás nejzajímavější otázka obrazu Čepičkova vrchu z doby působení Mittrowských v našem regionu. Je zde z části vyobrazena zvláštní budova, která původně byla považována za idealistický doplněk autora obrazu. Ovšem podařilo se nám dohledat ve vojenském mapování z let 1828/1829 skutečnou budovu, která tam musela evidentně stát. Snažíme se to nyní dohledat na stabilním katastru z roku 1826. Mimo období spojené s rodem Mittrowských je pro nás velmi zajímavá nová hypotéza Ing. Petra Kunčíka o původu a nejstarší historii pánů z Pernštejna. Takže to je teď náš aktuální zájem.

Kristýna Čermáková

TĚŽKÁ BARBORA

V sobotu 20. února 2016 se konal zájezd na divadelní představení Těžká Barbora do Městského divadla Brno. Hudební komedie autorské trojice Voskovec – Werich – Ježek měla premiéru v roce 1937 na scéně Osvobozeného divadla. Toto představení vyniká brilantním humorem i zcela nadčasovým poselstvím.

Příběh je posazen do městečka Eidamu, jehož konšelstvo je rozhádané, prolezlé korupcí, podvůdky a intrikami. Místní učitel, kterého si zahrál Vojtěch Blahuta, nejčestnější postava hry, se tomu neumí postavit. Když hrozí nebezpečí ze sousední země Yberland, tak se Eidamští semknou a za vydatné pomoci dvou

zběhlých yberlandských žoldněřů, které si zahráli Michal Isteník a Jiří Ressler, město zachrání.

V hlavních rolích se dále představili: Zdeněk Junák, Patrik Bořecký, Ladislav Kolář, Jakub Uličník, Lucie Zedníčková, Marta Matějová a Markéta Sedláčková.

Během představení zazněly nesmrtelné Ježkovy hity, jako Holduj tanci, pohybu, Vy nevíte, co je středověk nebo Sláva mu, on je pašák.

Další zájezd do Městského divadla Brno je připravován na měsíc květen.

Zdena Kincová

ZÁJEZDY DĚTÍ NA DIVADELNÍ PŘEDSTAVENÍ V BRNĚ

„Zase se jede do divadla!“ Tuto nebo podobnou větu mohl zaslechnout občas někdo na druhém stupni základky ve chvíli, kdy se žáci dověděli, že bude další zájezd na večerní divadelní představení do Brna. Kdy? Klidně letos, ale také před pěti lety či před půlstoletím. Historie školních výprav za divadlem do velkého divadla v Brně má skutečně už velmi dlouhou historii. Kdybych začal vlastními vzpomínkami, tak se dostávám někam do roku 1963. Jezdili jsme tehdy v neděli vlakem a byl to výlet od rána (vlak jel přibližně v sedm) do odpoledne (návrat kolem půl čtvrté). Představení začínala, myslím, v deset, a protože se jednalo o školní předplatné, jeli jsme pětkrát ve školním roce. Představení byla uspořádána i podle žánrů – opera, balet, činohra. Vše v dnešním Mahenově divadle (jmenuje se tak až od roku 1965). V závěru našich zájezdů v osmé a deváté třídě už jsme jezdili i do (tehdy) nového Janáčkova divadla a jezdilo se už autobusem! Nedvědický závod MEZ měl totiž svůj autobus. Měl přezdívku Raketa, jez-

dil s námi stálý řidič pan Jindřich Běhounek a někdy byla i sama cesta silným zážitkem. To totiž nebyl autobus nový. Vzpomínám, že když přišlo a na cestách byly kaluže, stalo se, že kolem řadící páky občas stříkla voda dovnitř a ti, kdo byli blízko, už neměli oblečení tak čisté, jako když je maminka ráno vypravovala. Také si vybavuji, že když se z motoru kouřilo a my děti se začínaly bát, zastavil pan Běhounek před Štěpánovicemi, kde se silnice hodně přibližuje řece, nabral z řeky do konve vodu, dolil do chladiče a jelo se dál. Tak nepodstatné informace si člověk pamatuje několik desetiletí!

Která představení jsme viděli, to už nevím tak spolehlivě. Pamatuji si na Prodanou nevěstu, Labutí jezero, Rusalku, asi bych vzpomněl i na některá dramata, ale to teď není podstatné. Víím, že výpravy tehdy organizoval pan učitel Placek, a i když s námi jezdili zpravidla třídní učitelé, vnímali jsme, že Vladimír Placek byl tím, kdo to měl všechno na starost.

Až když jsem v devadesátých letech pročetl školní kroniky, vnímal jsem víc a jistě i jinak. Na přelomu šedesátých a sedmdesátých let převzala štafetu hlavního organizátora výprav starších školních dětí do divadel paní učitelka Alena Koukalová. Zase platilo, že nejela úplně pokaždé, ale organizátorkou byla právě ona, ať už byla učitelkou, nebo později zástupkyní ředitele.

Když odešla Alena Koukalová do důchodu, převzala roli organizátora paní učitelka Iva Prokúpková. Už se nekupovalo předplatné, hledala se jednotlivá představení. Jezdilo se do Mahenova divadla, do Janáčkova, ale asi nejčastěji do nově otevřeného Městského divadla (dříve Divadlo bratří Mrštíků) na Lidické ulici. Iva Prokúpková stále ještě snadno naplňovala autobus pro 45 účastníků, ostatně škola měla tehdy kolem tří set žáků a asi polovina byla na druhém stupni, zájem byl. Později už se místo v autobusu doplňovalo dospělými, děti ubývalo. Ale stále se jezdilo!

Zatím posledním, kdo zájezdy do Brna organizuje, je paní učitelka Gabriela Sedlářová. Už se jezdí malým autobusem pro 25, resp. 30 lidí, ale jezdí se. Je snahou střídat scény, střídat žánry, jede se tak třikrát za školní rok. Mohlo by se jet i vícekrát, ale přece jen je zde faktor, který není pomínu-

Městys Nedvědice

vás srdečně zve

na divadelní představení

v provedení

Divadelního souboru Vírína, o. s.

Jezinky a bezinky aneb Utrejch a staromódní krajky

černá detektivní komedie

V pátek 1. 4. 2016

v 19:00 hodin

v sokolovně v Nedvědici.

Vstupné: 50,-Kč

telný – finanční (ne)možnosti v některých rodinách.

Když se tak zamýšlím nad svou účastí na divadelních představeních, rád děkuji těm kantorům, kteří mě jako dítě k této zálibě přivedli. Opravdu rád jezdím i nyní, kdy některá představení jsou pro mě úplně nová, zatímco jiná znám už více let. A tak přes-

tože se mi z dětství vybavily i zážitky nedivadelní, vím jistě, že právě školní zájezdy mě k divadlu přivedly a nepochybuji o tom, že podobně je na tom většina lidí, kteří v dospělém věku za kulturou chodí či jezdí.

Petr Vejrosta

ZA KRÁSAMÍ OKOLÍ NEDVĚDICE

Sobota ve druhé polovině dubna je termín, se kterým pravidelně počítají ti, kdo se chtějí zúčastnit turistické akce Za krásami okolí Nedvědice. 43. ročník připravují členové nedvědického odboru Klubu českých turistů na 23. dubna 2016. Na co se mohou účastníci těšit? Slíbit můžeme tradiční organizaci, pestrou nabídku tras. Ta nejkratší zavede turisty na hrad Pernštejn a na „novou“ Skalní vyhlídku, o které byl článek v minulém Zpravodaji, trasa nejdelší povede tentokrát až za Vír na Horní les, 36 km bude nejdá-

le v Kobylnicích, Koroužném a Bolešíně, 27 km v Bratrušíně a nezklame ani trasa 10 km přes Kovářovu, Babylon a Lískovec. Pro ty, kdo pojedou na kole, zopakujeme loňské trasy 50 km a 32 km.

Podrobnější propozice najdou zájemci tradičně na www.nedvedice.cz nebo dole na chodbě radnice před informačním centrem. A ještě prosba: Kdyby byl někdo ochoten darovat do archivu svoje (vybrané) fotografie z nedvědického pochodu, budeme rádi.

Petr Vejrosta

Účastníci pochodu za sokolovnou – r. 1975
Foto: archiv KČT

Organizační štáb pochodu – r. 1977
Foto: archiv KČT

POZVÁNKA DO DOUBRAVNÍKU

V sobotu 18. června 2016 pořádá Zastupitelstvo městyse Doubravník spolu s doubravnickým odborem Klubu českých turistů 9. ročník dálkového pochodu a cyklojízdy Kolem Doubravníku pěšky i s kolem.

Bude připraveno pět tras pro pěší turisty a dvě trasy pro cyklisty. Start i cíl všech tras je v budově bývalé doubravnické radnice na náměstí.

Nejkratší pěší trasa je 9 km a povede přes Prudkou, Borač a Pláňavu, patnáctka prochází Prudkou, Boračí, Huslemi, Pernštejnským Jestřabím a Maňovou, čtyřiadvacítka údolím Svratky až do Štěpánovic a odtud přes Kaly, Husle, Pernštejnské Jestřabí a Maňovou zpět. Je také připravena osmatřicítka – přes Sejřek, Drahonín, Šafránkův mlýn, Skryje, Dolní Loučky a Předklášteří. Nejdelší letos bude trasa 50 km, je většinou stejná jako předcházející trasa, ale účastníci si zajdou do Nedvědice a Tišnova. Pro cyklisty budou připraveny dvě trasy – 27 a 57 km. Kratší vede

přes Olší, Sejřek, Nedvědici, Čepí, delší trasa prochází Sejřkem, Dolní Rožínkou, Lískem, Bystricí n. P., Lískovcem, Dolním Čepím a Skoroticemi.

Start na dvě nejdelší pěší trasy, tedy 38 a 50 km, je od 6.00 do 8.30 hod., na trasy 15 a 24 km a na cyklotrasy mohou zájemci vycházet nebo vyjždět od 8.00 do 10.15 hod., na nejkratší pěší trasu je start až do 14.15 hod. Startovné je 20 Kč, pro děti do 15 roků a členy Klubu českých turistů 10 Kč.

V cíli každý, kdo se vrátí do 18 hod. a úspěšně absoluuje celou zvolenou trasu (na trasách budou kontroly), obdrží diplom, jehož autorem je Stanislav Bělík, čestný člen doubravnického odboru Klubu českých turistů. Je třeba ještě uvést, že akce byla i pro letošní rok zařazena do seriálu akcí mezinárodního sdružení Internacionaler Volkssportverband (IVV)/ a 200 vybraných akcí KČT.

Josef Ondroušek

SOUTĚŽ O NEJLEPŠÍ PÁLENKU - SLIVKOŠT OCHOZ 2016

Zveme všechny příznivce pálenky dne 2. dubna 2016 v 17 hodin na koupaliště v Ochozi. Zájemci, kteří se chtějí zúčastnit soutěže, odevzdají 0,7 litru slivovice do 28. března 2016 panu Ladislavu Trdému.

Tři nejlepší vzorky budou oceněny.
Hudba k tanci a poslechu.
Informace po telefonu: 604 567 023

Ladislav Trdý

SK PERNŠTEJN NEDVĚDICE

Data a časy utkání jsou uvedena dle rozpisu jednotlivých soutěží. U některých utkání, kdy naše družstva zajišťují na hřiště soupeřů, ještě může dojít ke změně. Průběžně aktuální rozpis utkání a další informace najdete na www.skpernstejn.cz.

S příchodem jara opět hledáme nové zájemce o kopanou - děti ročníků narození 2011 až 2001 k doplnění kádrů jednotlivých družstev. Z řad rodičů nebo fandů kopané uvítáme rovněž zájemce o trénování a organizační zajištění jednotlivých družstev. Přijďte se mezi nás podívat, kontaktní údaje a informace najdete na www.skpernstejn.cz.

Jiří Mitáš

MUŽI – okresní přebor

kolo	den	datum	čas	utkání
15.	neděle	27.03.16	15.00	Nedvědice – Počátky
16.	neděle	03.04.16	15.30	Křižanov – Nedvědice
17.	neděle	10.04.16	15.30	Nedvědice – Dolní Rožínka
18.	sobota	16.04.16	16.00	Svratka – Nedvědice
19.	neděle	24.04.16	16.00	Nedvědice – Vír
20.	sobota	30.04.16	16.30	Nová Ves B – Nedvědice
14.	pátek	06.05.16	17.00	Rozsochy – Nedvědice
21.	neděle	08.05.16	16.30	Nedvědice – Osová Bítýška
22.	neděle	15.05.16	16.30	Bory – Nedvědice
23.	neděle	22.05.16	16.30	Bohdalov – Nedvědice
24.	neděle	29.5.16	16.30	Nedvědice – Bobrová
25.	neděle	05.06.16	16.30	Věchnov – Nedvědice
26.	neděle	12.06.16	16.30	Nedvědice – Hamry

DOROST – krajský přebor

kolo	den	datum	čas	utkání
12.	sobota	02.04.16	15.30	Nedvědice – Kamenice n. L.
13.	sobota	09.04.16	15.30	Nedvědice – Telč
14.	neděle	17.04.16	13.00	Pacov – Nedvědice
15.	sobota	23.04.16	16.00	Nedvědice – M. Budějovice
16.	sobota	30.04.16	13.00	Náměšť n. O. – Nedvědice
17.	sobota	07.05.16	16.30	Nedvědice – Třešť
18.	neděle	15.05.16	12.30	Chotěboř – Nedvědice
19.	sobota	21.05.16	16.30	Nedvědice – Přibyslav
20.	neděle	29.05.16	13.30	Speřice – Nedvědice
21.	sobota	04.06.16	16.30	Nedvědice – Humpolec
22.	sobota	11.06.16	11.30	Polná – Nedvědice

ŽÁCI starší/mladší – krajský přebor

kolo	den	datum	čas	utkání
12.	neděle	03.04.16	11.45/10.00	Humpolec – Nedvědice
13.	sobota	09.04.16	09.30/11.15	Nedvědice – Polná
14.	sobota	16.04.16	11.15/09.30	Bedřichov – Nedvědice
15.	sobota	23.04.16	09.30/11.15	Nedvědice – Žďár n. S.
16.	neděle	01.05.16	10.45/09.00	Třešť – Nedvědice
17.	sobota	07.05.16	10.30/09.00	Chotěboř – Nedvědice
18.	sobota	14.05.16	09.30/11.15	Nedvědice – Pelhřimov
19.	neděle	22.05.16	10.00/11.45	HFK Třebíč – Nedvědice
20.	sobota	28.05.16	09.30/11.15	Nedvědice – Světlá n. S.
21.	termín zatím nestanoven			SFK Vrchovina N.M. – Nedvědice
22.	sobota	11.06.16	9.30/11.15	Nedvědice – Okříšky

PŘÍPRAVKA starší/mladší – krajský přebor

kolo	den	datum	čas	utkání
9.	neděle	17.04.16	10.20	Chotěboř – Nedvědice
		Jihlava	11.40	Jihlava – Nedvědice
10.	neděle	24.04.16	10.20	Humpolec – Nedvědice
		Havl. Brod	11.40	Havlíčkův Brod – Nedvědice
11.	neděle	01.05.16	9.30	Nedvědice – Velká Bíteš
		Nedvědice	12.10	Nedvědice – Chotěboř
12.	neděle	08.05.16	10.20	Bystřice n. P. – Nedvědice
		Bystřice n. P.	11.40	Velká Bíteš – Nedvědice
13.	neděle	15.05.16	9.30	Velké Meziříčí – Nedvědice
		V. Meziříčí	10.50	Bystřice n. P. – Nedvědice
14.	neděle	22.05.16	13.30	Velké Meziříčí – Nedvědice
		V. Meziříčí	14.50	Pelhřimov – Nedvědice
15.	neděle	29.05.16	9.30	Nedvědice – Žďár n. Sázavou
		Nedvědice	12.10	Nedvědice – FŠ Třebíč
16.	neděle	06.05.16	9.30	SFK Vrchovina N.M. – Nedvědice
		Žďár n. S.	10.50	Žďár n. Sázavou – Nedvědice

„ZPRAVODAJ“ - vydává: Městys Nedvědice, www.nedvedice.cz

Evidován pod číslem MK ČR E 17302

Redakcí je pověřena historická komise, odpovědní redaktori: Dr. Jiří Šmíd, Ing. Antonín Špaček

Radou a pomocí přispěli: Mgr. Iva Prokúpková, Mgr. Petr Vejrosta

Redakční rada si vyhrazuje právo výběru příspěvků, nevyžádané příspěvky se nevracejí

Vychází čtyřikrát ročně nákladem 800 ks

Tisk: ECHTMANN, s.r.o., Kubova 1788/23, 621 00 Brno

Adresa redakce: Úřad městyse Nedvědice, 592 62 Nedvědice 42, tel.: 566 566 132, 602 754 739

e-mail: zpravodaj@nedvedice.cz

Uzávěrka příspěvků do čísla 2/2016 je 25. 5. 2016